

Art. 2. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2022.

Art. 3. De minister bevoegd voor Werk en de minister bevoegd voor Sociale Zaken zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 17 maart 2022.

FILIP

Van Koningswege :
De Minister van Werk,
P.- Y. DERMAGNE
De Minister van Sociale Zaken,
F. VANDENBROUCKE

Art. 2. Le présent arrêté produit ses effets le 1er janvier 2022.

Art. 3. Le ministre qui a l'Emploi dans ses attributions et le ministre qui a les Affaires sociales dans ses attributions, sont chargés, chacun en ce qui le concerne, de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 17 mars 2022.

PHILIPPE

Par le Roi :
Le Ministre du Travail,
P.- Y. DERMAGNE
Le Ministre des Affaires sociales,
F. VANDENBROUCKE

FEDERALE OVERHEIDSDIENST JUSTITIE

[C - 2022/31330]

21 MAART 2022. — Wet houdende wijzigingen aan het Strafwetboek met betrekking tot het seksueel strafrecht (1)

FILIP, Koning der Belgen,
Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

De Kamer van volksvertegenwoordigers heeft aangenomen en Wij bekrachtigen hetgeen volgt :

Titel 1. — Voorafgaande bepaling

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Titel 2. — Wijzigingen van het Strafwetboek betreffende de seksuele misdrijven

HOOFDSTUK 1. — *Misdrijven tegen de seksuele integriteit, het seksuele zelfbeschikkingsrecht en de goede zeden*

Art. 2. In boek 2, titel VIII, van het Strafwetboek wordt een hoofdstuk I/1 ingevoegd, luidende: "Misdrijven tegen de seksuele integriteit, het seksuele zelfbeschikkingsrecht en de goede zeden".

Art. 3. In hoofdstuk I/1, ingevoegd bij artikel 2, wordt een afdeling 1 ingevoegd, luidende: "Aantasting van de seksuele integriteit, voyeurisme, niet-consensuele verspreiding van seksueel getinte inhoud en verkrachting".

Art. 4. In afdeling 1, ingevoegd bij artikel 3, wordt een onderafdeling 1 ingevoegd, luidende: "Toestemming met betrekking tot het seksueel zelfbeschikkingsrecht".

Art. 5. In onderafdeling 1, ingevoegd bij artikel 4, wordt een artikel 417/5 ingevoegd, luidende:

"Art. 417/5. Definitie van toestemming met betrekking tot het seksueel zelfbeschikkingsrecht

Toestemming veronderstelt dat deze uit vrije wil is gegeven. Dit wordt beoordeeld in het licht van de omstandigheden van de zaak. De toestemming kan niet worden afgeleid uit de louter ontstentenis van verweer van het slachtoffer. De toestemming kan worden ingetrokken op elk ogenblik voor of tijdens de seksuele handeling.

Toestemming is er niet wanneer de seksuele handeling is gepleegd door gebruik te maken van de kwetsbare toestand van het slachtoffer ten gevolge van onder meer angst, invloed van alcohol, verdovende middelen, psychotrope stoffen of enige andere substantie met een soortgelijke uitwerking, een ziekte of een handicapsituatie, waardoor de vrije wil is aangetast.

Toestemming is er in ieder geval niet indien de seksuele handeling het gevolg is van een bedreiging, fysiek of psychisch geweld, dwang, verrassing, list of van enige andere strafbare gedraging.

Toestemming is er in ieder geval niet wanneer de seksuele handeling is gepleegd ten nadele van een bewusteloos of slapend slachtoffer."

SERVICE PUBLIC FEDERAL JUSTICE

[C - 2022/31330]

21 MARS 2022. — Loi modifiant le Code pénal en ce qui concerne le droit pénal sexuel (1)

PHILIPPE, Roi des Belges,
A tous, présents et à venir, Salut.

La Chambre des représentants a adopté et Nous sanctionnons ce qui suit :

Titre 1er. — Disposition préliminaire

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Titre 2. — Modifications du Code pénal relatives aux infractions sexuelles

CHAPITRE 1er. — *Des infractions portant atteinte à l'intégrité sexuelle, au droit à l'autodétermination sexuelle et aux bonnes mœurs*

Art. 2. Dans le livre 2, titre VIII, du Code pénal, il est inséré un chapitre I/1 intitulé "Des infractions portant atteinte à l'intégrité sexuelle, au droit à l'autodétermination sexuelle et aux bonnes mœurs".

Art. 3. Dans le chapitre I/1, inséré par l'article 2, il est inséré une section 1re intitulée "De l'atteinte à l'intégrité sexuelle, du voyeurisme, de la diffusion non consentie de contenus à caractère sexuel et du viol".

Art. 4. Dans la section 1ère, insérée par l'article 3, il est inséré une sous-section 1ère intitulée "Du consentement en matière de droit à l'autodétermination sexuelle".

Art. 5. Dans la sous-section 1ère, insérée par l'article 4, il est inséré un article 417/5, rédigé comme suit:

"Art. 417/5. La définition du consentement en matière de droit à l'autodétermination sexuelle

Le consentement suppose que celui-ci a été donné librement. Ceci est apprécié au regard des circonstances de l'affaire. Le consentement ne peut pas être déduit de la simple absence de résistance de la victime. Le consentement peut être retiré à tout moment avant ou pendant l'acte à caractère sexuel.

Il n'y a pas de consentement lorsque l'acte à caractère sexuel a été commis en profitant de la situation de vulnérabilité de la victime due notamment à un état de peur, à l'influence de l'alcool, de stupéfiants, de substances psychotropes ou de toute autre substance ayant un effet similaire, à une maladie ou à une situation de handicap, altérant le libre arbitre.

En tout état de cause, il n'y a pas de consentement si l'acte à caractère sexuel résulte d'une menace, de violences physiques ou psychologiques, d'une contrainte, d'une surprise, d'une ruse ou de tout autre comportement punissable.

En tout état de cause, il n'y a pas de consentement lorsque l'acte à caractère sexuel a été commis au préjudice d'une victime inconsciente ou endormie."

Art. 6. In dezelfde onderafdeling 1 wordt een artikel 417/6 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/6. Bepalingen aan de mogelijkheid tot toestemming door de minderjarige

§ 1. Onder voorbehoud van paragraaf 2 wordt een minderjarige die de volle leeftijd van zestien jaar niet heeft bereikt, niet geacht uit vrije wil te kunnen toestemmen.

§ 2. Een minderjarige die de volle leeftijd van veertien jaar heeft bereikt, maar niet de volle leeftijd van zestien jaar, kan uit vrije wil toestemmen indien het leeftijdsverschil met de andere persoon niet meer dan drie jaar bedraagt.

Er is geen misdrijf tussen minderjarigen die de volle leeftijd van veertien jaar hebben bereikt en die met wederzijdse toestemming handelen wanneer het onderlinge leeftijdsverschil meer dan drie jaar bedraagt.

§ 3. Een minderjarige kan nooit uit vrije wil toestemmen indien:

1° de dader een bloedverwant of aanverwant is in de rechte opgaande lijn of een adoptant of een bloedverwant of aanverwant in de zijlijn tot en met de derde graad of ieder ander persoon die een soortgelijke positie heeft in het gezin of ongeacht welke persoon die gewoonlijk of occasioneel met de minderjarige samenwoont en die over die minderjarige gezag heeft, of

2° de daad mogelijk is gemaakt doordat de dader gebruik heeft gemaakt van een erkende positie van vertrouwen, gezag of invloed ten aanzien van de minderjarige, of

3° de daad wordt beschouwd als een daad van ontucht of prostitutie als bedoeld in onderafdeling 2 van afdeling 2, luidende “Seksuele uitbuiting van minderjarigen met het oog op prostitutie”.

Art. 7. In afdeling 1, ingevoegd bij artikel 3, wordt een onderafdeling 2 ingevoegd, luidende: “Basismisdrijven”.

Art. 8. In onderafdeling 2, ingevoegd bij artikel 7, wordt een artikel 417/7 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/7. Aantasting van de seksuele integriteit

Aantasting van de seksuele integriteit is het stellen van een seksuele handeling op een persoon die daar niet in toestemt, al dan niet met behulp van een derde persoon die daar niet in toestemt, dan wel het laten stellen van een seksuele handeling door een persoon die daar niet in toestemt. Dit misdrijf wordt bestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot vijf jaar.

Wordt met aantasting van de seksuele integriteit gelijkgesteld het bewerkstelligen dat een persoon die daarmee niet instemt, getuige is van seksuele handelingen, of van seksueel misbruik, ook zonder dat deze daaraan hoeft deel te nemen.

Aantasting bestaat zodra er een begin van uitvoering is.”.

Art. 9. In dezelfde onderafdeling 2 wordt een artikel 417/8 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/8. Voyeurisme

Voyeurisme is het observeren of doen observeren van een persoon of van deze persoon een beeld- of geluidsopname maken of doen maken,

— rechtstreeks of door middel van een technisch of ander hulpmiddel;

— zonder de toestemming van die persoon of buiten zijn medeweten;

— terwijl die persoon ontbloot is of een expliciete seksuele daad stelt; en

— terwijl die persoon zich in omstandigheden bevindt, waarin hij redelijkerwijs mag verwachten beschut te zijn voor ongewenste blikken.

Onder ontblote persoon wordt begrepen de persoon die zonder toestemming of buiten zijn medeweten een deel van zijn lichaam toont dat op grond van zijn seksuele integriteit verhuuld zou zijn gebleven indien die persoon had geweten dat hij werd geobserveerd of dat er een beeld- of geluidsopname van hem werd gemaakt.

Dit misdrijf wordt bestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot vijf jaar.

Voyeurisme bestaat, zodra er begin van uitvoering is.”.

Art. 10. In dezelfde onderafdeling 2 wordt een artikel 417/9 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/9. Niet-consensuele verspreiding van seksueel getinte inhoud

Art. 6. Dans la même sous-section 1ère, il est inséré un article 417/6, rédigé comme suit:

“Art. 417/6. Les restrictions à la faculté de consentir du mineur

§ 1er. Sous réserve du paragraphe 2, un mineur qui n’a pas atteint l’âge de seize ans accomplis n’est pas réputé avoir la possibilité d’exprimer librement son consentement.

§ 2. Un mineur qui a atteint l’âge de quatorze ans accomplis mais pas l’âge de seize ans accomplis, peut consentir librement si la différence d’âge avec l’autre personne n’est pas supérieure à trois ans.

Il n’y pas d’infraction entre mineurs ayant atteint l’âge de quatorze ans accomplis qui agissent avec consentement mutuel lorsque la différence d’âge entre ceux-ci est supérieure à trois ans.

§ 3. Un mineur n’est jamais réputé avoir la possibilité d’exprimer librement son consentement si:

1° l’auteur est un parent ou un allié en ligne directe ascendante, ou un adoptant, ou un parent ou un allié en ligne collatérale jusqu’au troisième degré, ou toute autre personne qui occupe une position similaire au sein de la famille, ou toute personne cohabitant habituellement ou occasionnellement avec le mineur et qui a autorité sur lui, ou si

2° l’acte a été rendu possible en raison de l’utilisation, dans le chef de l’auteur, d’une position reconnue de confiance, d’autorité ou d’influence sur le mineur, ou si

3° l’acte est considéré comme un acte de débauche ou un acte de prostitution visé dans la sous-section 2 de la section 2, intitulée “De l’exploitation sexuelle de mineurs à des fins de prostitution”.

Art. 7. Dans la section 1ère, insérée par l’article 3, il est inséré une sous-section 2 intitulée “Des infractions de base”.

Art. 8. Dans la sous-section 2, insérée par l’article 7, il est inséré un article 417/7, rédigé comme suit:

“Art. 417/7. L’atteinte à l’intégrité sexuelle

L’atteinte à l’intégrité sexuelle consiste à accomplir un acte à caractère sexuel sur une personne qui n’y consent pas, avec ou sans l’aide d’un tiers qui n’y consent pas, ou à faire exécuter un acte à caractère sexuel par une personne qui n’y consent pas. Cette infraction est punie d’un emprisonnement de six mois à cinq ans.

Est assimilé à l’atteinte à l’intégrité sexuelle le fait de faire assister une personne qui n’y consent pas à des actes à caractère sexuel ou à des abus sexuels, même sans qu’elle doive y participer.

L’atteinte existe dès qu’il y a commencement d’exécution.”.

Art. 9. Dans la même sous-section 2, il est inséré un article 417/8, rédigé comme suit:

“Art. 417/8. Le voyeurisme

Le voyeurisme consiste à observer ou faire observer une personne ou réaliser ou faire réaliser un enregistrement visuel ou audio de celle-ci,

— directement ou par un moyen technique ou autre;

— sans le consentement de cette personne ou à son insu;

— alors que cette personne est dénudée ou se livre à une activité sexuelle explicite; et

— alors que cette personne se trouve dans des circonstances où elle peut raisonnablement considérer qu’elle est à l’abri des regards indésirables.

Par personne dénudée, on entend la personne qui, sans son consentement ou à son insu, montre une partie de son corps, laquelle, en raison de son intégrité sexuelle, aurait été gardée cachée si cette personne avait su qu’elle était observée ou faisait l’objet d’un enregistrement visuel ou audio.

Cette infraction est punie d’un emprisonnement de six mois à cinq ans.

Le voyeurisme existe dès qu’il y a commencement d’exécution.”.

Art. 10. Dans la même sous-section 2, il est inséré un article 417/9, rédigé comme suit:

“Art. 417/9. La diffusion non consentie de contenus à caractère sexuel

Niet-consensuele verspreiding van seksueel getinte inhoud is het tonen, toegankelijk maken of verspreiden van visuele of geluidsinhoud van een ontblote persoon of een persoon die een expliciete seksuele daad stelt zonder diens toestemming of buiten diens medeweten, ook al heeft die persoon ingestemd met het maken ervan.

Dit misdrijf wordt bestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot vijf jaar.

Niet-consensuele verspreiding van seksueel getinte inhoud bestaat, zodra er begin van uitvoering is.”.

Art. 11. In dezelfde onderafdeling 2 wordt een artikel 417/10 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/10. Niet-consensuele verspreiding, met kwaadwillig opzet of uit winstbejag, van seksueel getinte inhoud

Niet-consensuele verspreiding, met kwaadwillig opzet of uit winstbejag, van seksueel getinte inhoud is het met kwaadwillig opzet of uit winstbejag tonen, toegankelijk maken of verspreiden van visuele of geluidsinhoud van een ontblote persoon of een persoon die een expliciete seksuele daad stelt zonder diens toestemming of buiten diens medeweten, ook al heeft die persoon ingestemd met het maken ervan.

Dit misdrijf wordt bestraft met gevangenisstraf van een jaar tot vijf jaar en met geldboete van tweehonderd euro tot tienduizend euro.

Niet-consensuele verspreiding, met kwaadwillig opzet of uit winstbejag, van seksueel getinte inhoud bestaat, zodra er begin van uitvoering is.”.

Art. 12. In dezelfde onderafdeling 2 wordt een artikel 417/11 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/11. Verkrachting

Verkrachting is elke gestelde daad die bestaat of mede bestaat uit een seksuele penetratie van welke aard en met welk middel ook, gepleegd op een persoon of met behulp van een persoon die daar niet in toestemt.

Dit misdrijf wordt bestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar.”.

Art. 13. In afdeling 1, ingevoegd bij artikel 3, wordt een onderafdeling 3 ingevoegd, luidende: “Verzwaarde misdrijven”.

Art. 14. In onderafdeling 3, ingevoegd bij artikel 13, wordt een artikel 417/12 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/12. Niet-consensuele seksuele handelingen met de dood tot gevolg

Niet-consensuele seksuele handelingen die de dood tot gevolg hebben, zonder dat de dader handelde met het oogmerk te doden, worden als volgt bestraft:

— aantasting van de seksuele integriteit wordt bestraft met opsluiting van twintig jaar tot dertig jaar;

— verkrachting wordt bestraft met opsluiting van twintig jaar tot dertig jaar.”.

Art. 15. In dezelfde onderafdeling 3 wordt een artikel 417/13 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/13. Niet-consensuele seksuele handelingen voorafgegaan door of gepaard gaand met foltering, opsluiting of zwaar geweld

Niet-consensuele seksuele handelingen voorafgegaan door of gepaard gaand met foltering, opsluiting of met zwaar geweld met een lichamelijke letsel of schade aan de gezondheid dat resulteert in een ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijk werk van meer dan vier maanden, dat een ongeneeslijk lijkende ziekte, het volledig verlies van een orgaan of een lichaamsfunctie, een zware verminking, dan wel een zwangerschapsafbreking tot gevolg heeft, worden als volgt bestraft:

— aantasting van de seksuele integriteit wordt bestraft met opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar;

— verkrachting wordt bestraft met opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar.”.

Art. 16. In dezelfde onderafdeling 3 wordt een artikel 417/14 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/14. Niet-consensuele seksuele handelingen gepleegd onder bedreiging van een wapen of op een wapen gelijkend voorwerp of na toediening van weerloosmakende of remmingsverlagende stoffen

La diffusion non consentie de contenus à caractère sexuel consiste à montrer, rendre accessible ou diffuser du contenu visuel ou audio d’une personne dénudée ou d’une personne qui se livre à une activité sexuelle explicite sans son accord ou à son insu, même si cette personne a consenti à leur réalisation.

Cette infraction est punie d’un emprisonnement de six mois à cinq ans.

La diffusion non consentie de contenus à caractère sexuel existe dès qu’il y a commencement d’exécution.”.

Art. 11. Dans la même sous-section 2, il est inséré un article 417/10, rédigé comme suit:

“Art. 417/10. La diffusion non consentie avec une intention méchante ou dans un but lucratif de contenus à caractère sexuel

La diffusion non consentie avec une intention méchante ou dans un but lucratif de contenus à caractère sexuel consiste à montrer, rendre accessible ou diffuser, avec une intention méchante ou dans un but lucratif, du contenu visuel ou audio d’une personne dénudée ou d’une personne qui se livre à une activité sexuelle explicite sans son accord ou à son insu, même si cette personne a consenti à leur réalisation.

Cette infraction est punie d’un emprisonnement d’un an à cinq ans et d’une amende de deux cents euros à dix mille euros.

La diffusion non consentie avec une intention méchante ou dans un but lucratif de contenus à caractère sexuel existe dès qu’il y a commencement d’exécution.”.

Art. 12. Dans la même sous-section 2, il est inséré un article 417/11, rédigé comme suit:

“Art. 417/11. Le viol

On entend par viol tout acte qui consiste en ou se compose d’une pénétration sexuelle de quelque nature et par quelque moyen que ce soit, commis sur une personne ou avec l’aide d’une personne qui n’y consent pas.

Cette infraction est punie de la réclusion de dix ans à quinze ans.”.

Art. 13. Dans la section 1ère, insérée par l’article 3, il est inséré une sous-section 3 intitulée “Des infractions aggravées”.

Art. 14. Dans la sous-section 3, insérée par l’article 13, il est inséré un article 417/12, rédigé comme suit:

“Art. 417/12. Les actes à caractère sexuel non consentis ayant entraîné la mort

Les actes à caractère sexuel non consentis ayant entraîné la mort, sans que l’auteur ait agi avec l’intention de la donner, sont punis comme suit:

— l’atteinte à l’intégrité sexuelle est punie de la réclusion de vingt ans à trente ans;

— le viol est puni de la réclusion de vingt ans à trente ans.”.

Art. 15. Dans la même sous-section 3, il est inséré un article 417/13, rédigé comme suit:

“Art. 417/13. Les actes à caractère sexuel non consentis précédés ou accompagnés de torture, de séquestration ou de violence grave

Les actes à caractère sexuel non consentis précédés ou accompagnés de torture, de séquestration ou de violence grave avec une lésion corporelle, voire une atteinte à la santé qui entraîne une incapacité de travail personnel pendant plus de quatre mois, une maladie paraissant incurable, la perte complète d’un organe ou d’une fonction corporelle, une mutilation grave, ou une interruption de grossesse sont punis comme suit:

— l’atteinte à l’intégrité sexuelle est punie de la réclusion de quinze ans à vingt ans;

— le viol est puni de la réclusion de quinze ans à vingt ans.”.

Art. 16. Dans la même sous-section 3, il est inséré un article 417/14, rédigé comme suit:

“Art. 417/14. Les actes à caractère sexuel non consentis commis sous la menace d’une arme ou d’un objet qui y ressemble ou après administration de substances inhibitives ou désinhibitives

Niet-consensuele seksuele handelingen gepleegd onder bedreiging van een wapen of op een wapen gelijkend voorwerp of na toediening van weerloosmakende of remmingsverlagende stoffen worden als volgt bestraft:

— aantasting van de seksuele integriteit wordt bestraft met opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar;

— verkrachting wordt bestraft met opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar.”.

Art. 17. In dezelfde onderafdeling 3 wordt een artikel 417/15 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/15. Niet-consensuele seksuele handelingen gepleegd ten nadele van een persoon die in een kwetsbare toestand verkeert

Niet-consensuele seksuele handelingen gepleegd ten nadele van een persoon van wie de kwetsbare toestand ten gevolge van zijn leeftijd, een zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek duidelijk was of de dader bekend was, worden als volgt bestraft:

— aantasting van de seksuele integriteit wordt bestraft met opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar;

— voyeurisme wordt bestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar;

— niet-consensuele verspreiding van seksueel getinte inhoud wordt bestraft met opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar;

— niet-consensuele verspreiding, met kwaadwillig opzet of uit winstbejag, van seksueel getinte inhoud wordt bestraft met opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar en met geldboete van tweehonderd euro tot tienduizend euro;

— verkrachting wordt bestraft met opsluiting van twintig jaar tot dertig jaar.”.

Art. 18. In dezelfde onderafdeling 3 wordt een artikel 417/16 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/16. Niet-consensuele seksuele handelingen gepleegd ten nadele van een minderjarige die geen volle zestien jaar oud is

Niet-consensuele seksuele handelingen gepleegd ten nadele van een minderjarige die geen volle zestien jaar oud is, worden als volgt bestraft:

— aantasting van de seksuele integriteit wordt bestraft met opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar;

— voyeurisme wordt bestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar;

— niet-consensuele verspreiding van seksueel getinte inhoud wordt bestraft met opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar;

— niet-consensuele verspreiding met kwaadwillig opzet of uit winstbejag van seksueel getinte inhoud wordt bestraft met opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar en met geldboete van tweehonderd euro tot tienduizend euro;

— verkrachting wordt bestraft met opsluiting van twintig jaar tot dertig jaar.”.

Art. 19. In dezelfde onderafdeling 3 wordt een artikel 417/17 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/17. Niet-consensuele seksuele handelingen gepleegd ten nadele van een minderjarige boven de volle leeftijd van zestien jaar

Niet-consensuele seksuele handelingen gepleegd ten nadele van een minderjarige boven de volle leeftijd van zestien jaar worden als volgt bestraft:

— aantasting van de seksuele integriteit wordt bestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar;

— voyeurisme wordt bestraft met opsluiting van vijf jaar tot tien jaar;

— niet-consensuele verspreiding van seksueel getinte inhoud wordt bestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar;

— niet-consensuele verspreiding, met kwaadwillig opzet of uit winstbejag, van seksueel getinte inhoud wordt bestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar en met geldboete van tweehonderd euro tot tienduizend euro;

— verkrachting wordt bestraft met opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar.”.

Les actes à caractère sexuel non consentis commis sous la menace d'une arme ou d'un objet qui y ressemble ou après administration de substances inhibitives ou désinhibitives sont punis comme suit:

— l'atteinte à l'intégrité sexuelle est punie de la réclusion de quinze ans à vingt ans;

— le viol est puni de la réclusion de quinze ans à vingt ans.”.

Art. 17. Dans la même sous-section 3, il est inséré un article 417/15, rédigé comme suit:

“Art. 417/15. Les actes à caractère sexuel non consentis commis au préjudice d'une personne dans une situation de vulnérabilité

Les actes à caractère sexuel non consentis commis au préjudice d'une personne dont la vulnérabilité en raison de son âge, d'un état de grossesse, d'une maladie ou d'une infirmité physique ou mentale était manifeste ou connue de l'auteur sont punis comme suit:

— l'atteinte à l'intégrité sexuelle est punie de la réclusion de quinze ans à vingt ans;

— le voyeurisme est puni de la réclusion de dix ans à quinze ans;

— la diffusion non consentie de contenus à caractère sexuel est punie de la réclusion de quinze ans à vingt ans;

— la diffusion non consentie avec une intention méchante ou dans un but lucratif de contenus à caractère sexuel est punie de la réclusion de quinze ans à vingt ans et d'une amende de deux cents euros à dix mille euros;

— le viol est puni de la réclusion de vingt ans à trente ans.”.

Art. 18. Dans la même sous-section 3, il est inséré un article 417/16, rédigé comme suit:

“Art. 417/16. Les actes à caractère sexuel non consentis commis au préjudice d'un mineur de moins de seize ans accomplis

Les actes à caractère sexuel non consentis commis au préjudice d'un mineur de moins de seize ans accomplis sont punis comme suit:

— l'atteinte à l'intégrité sexuelle est punie de la réclusion de quinze ans à vingt ans;

— le voyeurisme est puni de la réclusion de dix ans à quinze ans;

— la diffusion non consentie de contenus à caractère sexuel est punie de la réclusion de quinze ans à vingt ans;

— la diffusion non consentie avec une intention méchante ou dans un but lucratif de contenus à caractère sexuel est punie de la réclusion de quinze ans à vingt ans et d'une amende de deux cents euros à dix mille euros;

— le viol est puni de la réclusion de vingt ans à trente ans.”.

Art. 19. Dans la même sous-section 3, il est inséré un article 417/17, rédigé comme suit:

“Art. 417/17. Les actes à caractère sexuel non consentis commis au préjudice d'un mineur de plus de seize ans accomplis

Les actes à caractère sexuel non consentis commis au préjudice d'un mineur de plus de seize ans accomplis sont punis comme suit:

— l'atteinte à l'intégrité sexuelle est punie de la réclusion de dix ans à quinze ans;

— le voyeurisme est puni de la réclusion de cinq ans à dix ans;

— la diffusion non consentie de contenus à caractère sexuel est punie de la réclusion de dix ans à quinze ans;

— la diffusion non consentie avec une intention méchante ou dans un but lucratif de contenus à caractère sexuel est punie de la réclusion de dix ans à quinze ans et d'une amende de deux cents euros à dix mille euros;

— le viol est puni de la réclusion de quinze ans à vingt ans.”.

Art. 20. In dezelfde onderafdeling 3 wordt een artikel 417/18 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/18. Incest

Onder incest wordt begrepen de seksuele handelingen gepleegd ten nadele van een minderjarige door een bloedverwant of aanverwant in de rechte opgaande lijn, door een bloedverwant of aanverwant in de zijlijn tot de derde graad of ieder ander persoon die een soortgelijke positie heeft in het gezin van voornoemde personen.

Incest wordt als volgt bestraft:

— aantasting van de seksuele integriteit wordt bestraft met opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar;

— voyeurisme wordt bestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar;

— niet-consensuele verspreiding van seksueel getinte inhoud wordt bestraft met opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar;

— niet-consensuele verspreiding met kwaadwillig opzet of uit winstbejag van seksueel getinte inhoud wordt bestraft met opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar en met geldboete van tweehonderd euro tot tienduizend euro;

— verkrachting wordt bestraft met opsluiting van twintig jaar tot dertig jaar.

Onder bloedverwant wordt ook de adoptant, de geadopteerde en de bloedverwanten van de adoptant begrepen.”.

Art. 21. In dezelfde onderafdeling 3 wordt een artikel 417/19 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/19. Niet-consensuele intrafamiliale seksuele handelingen

Onder niet-consensuele intrafamiliale seksuele handelingen worden begrepen de niet-consensuele seksuele handelingen gepleegd door een bloedverwant of aanverwant in de rechte opgaande of neerdalende lijn, door een bloedverwant of aanverwant in de zijlijn tot de derde graad, door een partner of ieder ander persoon die een soortgelijke positie heeft in het gezin van voornoemde personen.

Niet-consensuele intrafamiliale seksuele handelingen worden als volgt bestraft:

— aantasting van de seksuele integriteit wordt bestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar;

— voyeurisme wordt bestraft met opsluiting van vijf jaar tot tien jaar;

— niet-consensuele verspreiding van seksueel getinte inhoud wordt bestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar;

— niet-consensuele verspreiding, met kwaadwillig opzet of uit winstbejag, van seksueel getinte inhoud wordt bestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar en met geldboete van tweehonderd euro tot tienduizend euro;

— verkrachting wordt bestraft met opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar.

Onder partner wordt begrepen de persoon waarmee het slachtoffer is gehuwd of een duurzame affectieve en intieme lichamelijke relatie heeft, alsook de persoon waarmee het slachtoffer gehuwd is geweest of een duurzame affectieve en intieme lichamelijke relatie heeft gehad indien de strafbare feiten enigszins verband houden met dit ontbonden huwelijk of de beëindigde relatie.”.

Art. 22. In dezelfde onderafdeling 3 wordt een artikel 417/20 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/20. Niet-consensuele seksuele handelingen gepleegd vanuit een discriminerende drijfveer

Niet-consensuele seksuele handelingen waarvan een van de drijfveren bestaat uit de haat, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, huidskleur, afkomst, nationale of etnische afstamming, nationaliteit, geslacht, zwangerschap, bevaling, ouderschap, geslachtsverandering, genderidentiteit, genderexpressie, seksuele geaardheid, burgerlijke staat, geboorte, leeftijd, vermogen, geloof of levensbeschouwing, gezondheidstoestand, handicap, taal, politieke overtuiging, syndicale overtuiging, fysieke of genetische eigenschap of sociale afkomst en positie, ongeacht of dit kenmerk daadwerkelijk aanwezig is of slechts vermeend is door de dader, worden als volgt bestraft:

— aantasting van de seksuele integriteit wordt bestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar;

— voyeurisme wordt bestraft met opsluiting van vijf jaar tot tien jaar;

Art. 20. Dans la même sous-section 3, il est inséré un article 417/18, rédigé comme suit:

“Art. 417/18. L’inceste

On entend par inceste les actes à caractère sexuel commis au préjudice d’un mineur par un parent ou allié ascendant en ligne directe, par un parent ou allié en ligne collatérale jusqu’au troisième degré, ou toute autre personne occupant une position similaire au sein de la famille des personnes précitées.

L’inceste est puni comme suit:

— l’atteinte à l’intégrité sexuelle est punie de la réclusion de quinze ans à vingt ans;

— le voyeurisme est puni de la réclusion de dix ans à quinze ans;

— la diffusion non consentie de contenus à caractère sexuel est punie de la réclusion de quinze ans à vingt ans;

— la diffusion non consentie avec une intention méchante ou dans un but lucratif de contenus à caractère sexuel est punie de la réclusion de quinze ans à vingt ans et d’une amende de deux cents euros à dix mille euros;

— le viol est puni de la réclusion de vingt ans à trente ans.

Par parent, on entend également l’adoptant, l’adopté et les parents de l’adoptant.”.

Art. 21. Dans la même sous-section 3, il est inséré un article 417/19, rédigé comme suit:

“Art. 417/19. Les actes à caractère sexuel intrafamiliaux non consentis

On entend par actes à caractère sexuel intrafamiliaux non consentis les actes à caractère sexuel non consentis commis par un parent ou allié ascendants ou descendants en ligne directe, par un parent ou allié en ligne collatérale jusqu’au troisième degré, par un partenaire ou toute autre personne occupant une position similaire au sein de la famille des personnes précitées.

Les actes à caractère sexuel intrafamiliaux non consentis sont punis comme suit:

— l’atteinte à l’intégrité sexuelle est punie de la réclusion de dix ans à quinze ans;

— le voyeurisme est puni de la réclusion de cinq ans à dix ans;

— la diffusion non consentie de contenus à caractère sexuel est punie de la réclusion de dix ans à quinze ans;

— la diffusion non consentie avec une intention méchante ou dans un but lucratif de contenus à caractère sexuel est punie de la réclusion de dix ans à quinze ans et d’une amende de deux cents euros à dix mille euros;

— le viol est puni de la réclusion de quinze ans à vingt ans.

On entend par partenaire la personne avec laquelle la victime est mariée ou entretient une relation affective et physique intime durable, ainsi que la personne avec laquelle la victime a été mariée ou a entretenu une relation affective et physique intime durable si les faits incriminés ont un lien avec ce mariage dissous ou cette relation terminée.”.

Art. 22. Dans la même sous-section 3, il est inséré un article 417/20, rédigé comme suit:

“Art. 417/20. Les actes à caractère sexuel non consentis commis avec un mobile discriminatoire

Les actes à caractère sexuel non consentis dont l’un des mobiles est la haine, le mépris ou l’hostilité à l’égard d’une personne en raison de sa prétendue race, de sa couleur de peau, de son ascendance, de son origine nationale ou ethnique, de sa nationalité, de son sexe, de sa grossesse, de son accouchement, de sa parentalité, de son changement de sexe, de son identité de genre, de son expression de genre, de son orientation sexuelle, de son état civil, de sa naissance, de son âge, de son patrimoine, de sa conviction religieuse ou philosophique, de son état de santé, d’un handicap, de sa langue, de sa conviction politique, de sa conviction syndicale, d’une caractéristique physique ou génétique ou de son origine et de sa condition sociales, que cette caractéristique soit présente de manière effective ou seulement supposée par l’auteur, sont punis comme suit:

— l’atteinte à l’intégrité sexuelle est punie de la réclusion de dix ans à quinze ans;

— le voyeurisme est puni de la réclusion de cinq ans à dix ans;

— niet-consensuele verspreiding van seksueel getinte inhoud wordt bestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar;

— niet-consensuele verspreiding, met kwaadwillig opzet of uit winstbejag, van seksueel getinte inhoud wordt bestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar en met geldboete van tweehonderd euro tot tienduizend euro;

— verkrachting wordt bestraft met opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar.

Dezelfde straffen worden opgelegd wanneer een van de drijfveren van de dader erin bestaat dat het slachtoffer een band of vermeende band heeft met een persoon ten aanzien van wie hij haat, misprijzen of vijandigheid koestert wegens een of meer van de in het eerste lid aangehaalde werkelijke of vermeende kenmerken.”.

Art. 23. In dezelfde onderafdeling 3 wordt een artikel 417/21 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/21. Niet-consensuele seksuele handelingen gepleegd door een persoon die zich in een gezags- of vertrouwenspositie bevindt ten aanzien van het slachtoffer

Niet-consensuele seksuele handelingen gepleegd door een persoon die zich in een erkende positie van vertrouwen, gezag of invloed ten aanzien van het slachtoffer bevindt, worden als volgt bestraft:

— aantasting van de seksuele integriteit wordt bestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar;

— voyeurisme wordt bestraft met opsluiting van vijf jaar tot tien jaar;

— niet-consensuele verspreiding van seksueel getinte inhoud wordt bestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar;

— niet-consensuele verspreiding, met kwaadwillig opzet of uit winstbejag, van seksueel getinte inhoud wordt bestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar en met geldboete van tweehonderd euro tot tienduizend euro;

— verkrachting wordt bestraft met opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar.”.

Art. 24. In dezelfde onderafdeling 3 wordt een artikel 417/22 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/22. Niet-consensuele seksuele handelingen gepleegd met de hulp of in aanwezigheid van een of meer personen

Niet-consensuele seksuele handelingen gepleegd met de hulp of in aanwezigheid van een of meer personen worden als volgt bestraft:

— aantasting van de seksuele integriteit wordt bestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar;

— voyeurisme wordt bestraft met opsluiting van vijf jaar tot tien jaar;

— niet-consensuele verspreiding van seksueel getinte inhoud wordt bestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar;

— niet-consensuele verspreiding, met kwaadwillig opzet of uit winstbejag, van seksueel getinte inhoud wordt bestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar en met geldboete van tweehonderd euro tot tienduizend euro;

— verkrachting wordt bestraft met opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar.”.

Art. 25. In afdeling 1, ingevoegd bij artikel 3, wordt een onderafdeling 4 ingevoegd, luidende: “Algemene bepaling”.

Art. 26. In onderafdeling 4, ingevoegd bij artikel 25, wordt een artikel 417/23 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/23. Verzwarende factoren

Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan voor feiten die niet-consensuele seksuele handelingen uitmaken, houdt de rechter in het bijzonder rekening met het feit dat:

— de dader een bloedverwant in de zijlijn tot de derde graad is van het slachtoffer, dan wel een aanverwant in de rechte lijn of in de zijlijn tot de derde graad, dat hij gezag heeft over het slachtoffer, hem onder zijn bewaring heeft of occasioneel of gewoonlijk met het slachtoffer samenwoont of heeft samengewoond;

— het misdrijf werd gepleegd door een persoon met een openbare functie in het kader van de uitoefening van deze functie;

— het misdrijf werd gepleegd door een arts of een andere gezondheidswerker in de uitoefening van zijn functie;

— het misdrijf werd gepleegd op een minderjarige beneden de volle leeftijd van tien jaar;

— la diffusion non consentie de contenus à caractère sexuel est punie de la réclusion de dix ans à quinze ans;

— la diffusion non consentie avec une intention méchante ou dans un but lucratif de contenus à caractère sexuel est punie de la réclusion de dix ans à quinze ans et d’une amende de deux cents euros à dix mille euros;

— le viol est puni de la réclusion de quinze ans à vingt ans.

Les mêmes peines sont infligées lorsque l’un des mobiles de l’auteur réside en un lien ou un lien supposé entre la victime et une personne à l’égard de laquelle il nourrit de la haine, du mépris ou de l’hostilité pour une ou plusieurs des caractéristiques réelles ou supposées énoncées à l’alinéa 1er.”.

Art. 23. Dans la même sous-section 3, il est inséré un article 417/21, rédigé comme suit:

“Art. 417/21. Les actes à caractère sexuel non consentis commis par une personne qui se trouve en position d’autorité ou de confiance à l’égard de la victime

Les actes à caractère sexuel non consentis commis par une personne qui se trouve dans une position reconnue de confiance, d’autorité ou d’influence sur la victime sont punis comme suit:

— l’atteinte à l’intégrité sexuelle est punie de la réclusion de dix ans à quinze ans;

— le voyeurisme est puni de la réclusion de cinq ans à dix ans;

— la diffusion non consentie de contenus à caractère sexuel est punie de la réclusion de dix ans à quinze ans;

— la diffusion non consentie avec une intention méchante ou dans un but lucratif de contenus à caractère sexuel est punie de la réclusion de dix ans à quinze ans et d’une amende de deux cents euros à dix mille euros;

— le viol est puni de la réclusion de quinze ans à vingt ans.”.

Art. 24. Dans la même sous-section 3, il est inséré un article 417/22, rédigé comme suit:

“Art. 417/22. Les actes à caractère sexuel non consentis commis avec l’aide ou en présence d’une ou de plusieurs personnes

Les actes à caractère sexuel non consentis commis avec l’aide ou en présence d’une ou de plusieurs personnes sont punis comme suit:

— l’atteinte à l’intégrité sexuelle est punie de la réclusion de dix ans à quinze ans;

— le voyeurisme est puni de la réclusion de cinq ans à dix ans;

— la diffusion non consentie de contenus à caractère sexuel est punie de la réclusion de dix ans à quinze ans;

— la diffusion non consentie avec une intention méchante ou dans un but lucratif de contenus à caractère sexuel est punie de la réclusion de dix ans à quinze ans et d’une amende de deux cents euros à dix mille euros;

— le viol est puni de la réclusion de quinze ans à vingt ans.”.

Art. 25. Dans la section 1ère, insérée par l’article 3, il est inséré une sous-section 4 intitulée “Disposition générale”.

Art. 26. Dans la sous-section 4, inséré par l’article 25, il est inséré un article 417/23, rédigé comme suit:

“Art. 417/23. Les facteurs aggravants

Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, pour des faits constitutifs d’actes à caractère sexuel non consentis, le juge tient plus particulièrement compte du fait que:

— l’auteur est un parent en ligne collatérale jusqu’au troisième degré ou un allié en ligne directe ou en ligne collatérale jusqu’au troisième degré de la victime, qu’il a autorité sur celle-ci, qu’il en a la garde ou cohabite ou a cohabité occasionnellement ou habituellement avec elle;

— l’infraction a été commise par une personne investie d’une fonction publique dans le cadre de l’exercice de ladite fonction;

— l’infraction a été commise par un médecin ou un autre professionnel de la santé dans l’exercice de sa fonction;

— l’infraction a été commise sur un mineur de moins de dix ans accomplis;

— het misdrijf werd gepleegd op een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar en is voorafgegaan door een benadering van deze minderjarige vanwege de dader met het oogmerk op een later tijdstip de in deze afdeling bepaalde feiten te plegen;

— het misdrijf werd gepleegd in aanwezigheid van een minderjarige;

— het misdrijf werd gepleegd omwille van culturele drijfveren, gewoontes, tradities, religie of de zogenaamde "eer".

Art. 27. In hoofdstuk I/1, ingevoegd bij artikel 2, wordt een afdeling 2 ingevoegd, luidende: "Seksuele uitbuiting van minderjarigen".

Art. 28. In afdeling 2, ingevoegd bij artikel 27, wordt een onderafdeling 1 ingevoegd, luidende: "Benaderen van een minderjarige voor seksuele doeleinden".

Art. 29. In onderafdeling 1, ingevoegd bij artikel 28, wordt een artikel 417/24 ingevoegd, luidende:

"Art. 417/24. Benaderen van een minderjarige voor seksuele doeleinden

Benaderen van een minderjarige voor seksuele doeleinden is het aan een minderjarige een voorstel tot ontmoeting doen, op welke manier dan ook, met het oogmerk om een misdrijf te plegen bedoeld in dit hoofdstuk, voor zover dit voorstel is gevolgd door materiële handelingen die tot een dergelijke ontmoeting kunnen leiden.

Dit misdrijf wordt bestraft met gevangenisstraf van drie jaar tot vijf jaar."

Art. 30. In afdeling 2, ingevoegd bij artikel 27, wordt een onderafdeling 2 ingevoegd, luidende: "Seksuele uitbuiting van minderjarigen met het oog op prostitutie".

Art. 31. In onderafdeling 2, ingevoegd bij artikel 30, wordt een artikel 417/25 ingevoegd, luidende:

"Art. 417/25. Bewegen van een minderjarige tot het plegen van ontucht of prostitutie

Bewegen van een minderjarige tot het plegen van ontucht of prostitutie is de ontucht of de prostitutie van een minderjarige opwekken, begunstigen of vergemakkelijken.

Dit misdrijf wordt bestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar en met geldboete van vijfhonderd eu ro tot vijftigduizend euro."

Art. 32. In dezelfde onderafdeling 2 wordt een artikel 417/26 ingevoegd, luidende:

"Art. 417/26. Bewegen van een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar tot het plegen van ontucht of prostitutie

Bewegen van een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar tot het plegen van ontucht of prostitutie, wordt bestraft met opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar en met geldboete van duizend euro tot honderdduizend euro."

Art. 33. In dezelfde onderafdeling 2 wordt een artikel 417/27 ingevoegd, luidende:

"Art. 417/27. Werven van een minderjarige voor ontucht of prostitutie

Werven van een minderjarige voor ontucht of prostitutie is het, onverminderd de in artikel 433quinquies bedoelde gevallen, rechtstreeks of via een tussenpersoon, aanwerven, meenemen, wegbrengen of bij zich houden van een minderjarige met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie.

Dit misdrijf wordt bestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar en met geldboete van vijfhonderd euro tot vijftigduizend euro.

De geldboete wordt zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn."

Art. 34. In dezelfde onderafdeling 2 wordt een artikel 417/28 ingevoegd, luidende:

"Art. 417/28. Werven van een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar voor ontucht of prostitutie

Onverminderd de in artikel 433quinquies bedoelde gevallen wordt het werven van een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar voor ontucht of prostitutie bestraft met opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar en met geldboete van duizend euro tot honderdduizend euro.

De geldboete wordt zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn."

Art. 35. In dezelfde onderafdeling 2 wordt een artikel 417/29 ingevoegd, luidende:

"Art. 417/29. Houden van een huis van ontucht of prostitutie waar een minderjarige ontucht of prostitutie pleegt

— l'infraction a été commise sur un mineur de moins de seize ans accomplis et a été précédée par une approche de ce mineur par l'auteur dans le but de commettre ultérieurement les faits visés à la présente section;

— l'infraction a été commise en présence d'un mineur;

— l'infraction a été commise au nom de la culture, de la coutume, de la tradition, de la religion ou du prétendu "honneur".

Art. 27. Dans le chapitre I/1, inséré par l'article 2, il est inséré une section 2 intitulée "De l'exploitation sexuelle de mineurs".

Art. 28. Dans la section 2, insérée par l'article 27, il est inséré une sous-section 1ère intitulée "De l'approche d'un mineur à des fins sexuelles".

Art. 29. Dans la sous-section 1ère, insérée par l'article 28, il est inséré un article 417/24, rédigé comme suit:

"Art. 417/24. L'approche d'un mineur à des fins sexuelles

L'approche d'un mineur à des fins sexuelles consiste à proposer, par quelque moyen que ce soit, une rencontre à un mineur dans l'intention de commettre une infraction visée au présent chapitre, si cette proposition a été suivie d'actes matériels pouvant conduire à ladite rencontre.

Cette infraction est punie d'un emprisonnement de trois ans à cinq ans."

Art. 30. Dans la section 2, insérée par l'article 27, il est inséré une sous-section 2 intitulée "De l'exploitation sexuelle de mineurs à des fins de prostitution".

Art. 31. Dans la sous-section 2, insérée par l'article 30, il est inséré un article 417/25, rédigé comme suit:

"Art. 417/25. L'incitation d'un mineur à la débauche ou à la prostitution

L'incitation d'un mineur à la débauche ou à la prostitution consiste à susciter, favoriser ou faciliter la débauche ou la prostitution d'un mineur.

Cette infraction est punie de la réclusion de dix ans à quinze ans et d'une amende de cinq cents euros à cinquante mille euros."

Art. 32. Dans la même sous-section 2, il est inséré un article 417/26, rédigé comme suit:

"Art. 417/26. L'incitation d'un mineur de moins de seize ans accomplis à la débauche ou à la prostitution

L'incitation d'un mineur de moins de seize ans accomplis à la débauche ou à la prostitution est punie de la réclusion de quinze ans à vingt ans et d'une amende de mille euros à cent mille euros."

Art. 33. Dans la même sous-section 2, il est inséré un article 417/27, rédigé comme suit:

"Art. 417/27. Le recrutement d'un mineur à des fins de débauche ou de prostitution

Le recrutement d'un mineur à des fins de débauche ou de prostitution consiste, sans préjudice des cas visés à l'article 433quinquies, à embaucher, entraîner, détourner ou retenir, soit directement soit par un intermédiaire, un mineur en vue de la débauche ou de la prostitution.

Cette infraction est punie de la réclusion de dix ans à quinze ans et d'une amende de cinq cents euros à cinquante mille euros.

L'amende est appliquée autant de fois qu'il y a de victimes."

Art. 34. Dans la même sous-section 2, il est inséré un article 417/28, rédigé comme suit:

"Art. 417/28. Le recrutement d'un mineur de moins de seize ans accomplis à des fins de débauche ou de prostitution

Sans préjudice des cas visés à l'article 433quinquies, le recrutement d'un mineur de moins de seize ans accomplis à des fins de débauche ou de prostitution est puni de la réclusion de quinze ans à vingt ans et d'une amende de mille euros à cent mille euros.

L'amende est appliquée autant de fois qu'il y a de victimes."

Art. 35. Dans la même sous-section 2, il est inséré un article 417/29, rédigé comme suit:

"Art. 417/29. La tenue d'une maison de débauche ou de prostitution où un mineur se livre à la débauche ou à la prostitution

Houden van een huis van ontucht of prostitutie waar een minderjarige ontucht of prostitutie pleegt, is het, rechtstreeks of via een tussenpersoon, houden van een huis van ontucht of prostitutie waar een minderjarige ontucht of prostitutie pleegt.

Dit misdrijf wordt bestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar en met geldboete van vijfhonderd euro tot vijftigduizend euro.

De geldboete wordt zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn.”.

Art. 36. In dezelfde onderafdeling 2 wordt een artikel 417/30 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/30. Houden van een huis van ontucht of prostitutie waar een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar ontucht of prostitutie pleegt

Houden van een huis van ontucht of prostitutie waar een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar ontucht of prostitutie pleegt, wordt bestraft met opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar en met geldboete van duizend euro tot honderdduizend euro.

De geldboete wordt zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn.”.

Art. 37. In dezelfde onderafdeling 2 wordt een artikel 417/31 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/31. Ter beschikking stellen van een ruimte aan een minderjarige met het oog op ontucht of prostitutie

Ter beschikking stellen van een ruimte aan een minderjarige met het oog op ontucht of prostitutie is het verkopen, verhuren of ter beschikking stellen van een kamer of enige andere ruimte aan een minderjarige met het oogmerk de ontucht of prostitutie van een minderjarige mogelijk te maken.

Dit misdrijf wordt bestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar en met geldboete van vijfhonderd euro tot vijftigduizend euro.

De geldboete wordt zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn.”.

Art. 38. In dezelfde onderafdeling 2 wordt een artikel 417/32 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/32. Ter beschikking stellen van een ruimte aan een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar met het oog op ontucht of prostitutie

Ter beschikking stellen van een ruimte aan een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar met het oog op ontucht of prostitutie wordt bestraft met opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar en met geldboete van duizend euro tot honderdduizend euro.

De geldboete wordt zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn.”.

Art. 39. In dezelfde onderafdeling 2 wordt een artikel 417/33 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/33. Exploitatie van de ontucht of prostitutie van een minderjarige

Exploitatie van de ontucht of prostitutie van een minderjarige is het, onverminderd de in artikel 433*quinquies* bedoelde gevallen, op welke manier ook, exploiteren van de ontucht of prostitutie van een minderjarige.

Dit misdrijf wordt bestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar en met geldboete van vijfhonderd euro tot vijftigduizend euro.

De geldboete wordt zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn.”.

Art. 40. In dezelfde onderafdeling 2 wordt een artikel 417/34 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/34. Exploitatie van de ontucht of prostitutie van een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar

Onverminderd de in artikel 433*quinquies* bedoelde gevallen wordt exploitatie van de ontucht of prostitutie van een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar bestraft met opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar en met geldboete van duizend euro tot honderdduizend euro.

De geldboete wordt zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn.”.

Art. 41. In dezelfde onderafdeling 2 wordt een artikel 417/35 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/35. Verkrijgen van de ontucht of de prostitutie van een minderjarige

Verkrijgen van de ontucht of de prostitutie van een minderjarige is het verkrijgen van de ontucht of de prostitutie van een minderjarige door de overhandiging, het aanbod of de belofte van een materieel of financieel voordeel.

Dit misdrijf wordt bestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar en met geldboete van duizend euro tot honderdduizend euro.

La tenue d’une maison de débauche ou de prostitution où un mineur se livre à la débauche ou à la prostitution consiste à tenir, soit directement soit par un intermédiaire, une maison de débauche ou de prostitution où un mineur se livre à la débauche ou à la prostitution.

Cette infraction est punie de la réclusion de dix ans à quinze ans et d’une amende de cinq cents euros à cinquante mille euros.

L’amende est appliquée autant de fois qu’il y a de victimes.”.

Art. 36. Dans la même sous-section 2, il est inséré un article 417/30, rédigé comme suit:

“Art. 417/30. La tenue d’une maison de débauche ou de prostitution où un mineur de moins de seize ans accomplis se livre à la débauche ou à la prostitution

La tenue d’une maison de débauche ou de prostitution où un mineur de moins de seize ans accomplis se livre à la débauche ou à la prostitution est punie de la réclusion de quinze ans à vingt ans et d’une amende de mille euros à cent mille euros.

L’amende est appliquée autant de fois qu’il y a de victimes.”.

Art. 37. Dans la même sous-section 2, il est inséré un article 417/31 rédigé comme suit:

“Art. 417/31. La mise à disposition d’un local à un mineur à des fins de débauche ou de prostitution

La mise à disposition d’un local à un mineur à des fins de débauche ou de prostitution consiste à vendre, louer ou mettre à la disposition d’un mineur une chambre ou tout autre local dans l’intention de permettre la débauche ou la prostitution d’un mineur.

Cette infraction est punie de la réclusion de dix ans à quinze ans et d’une amende de cinq cents euros à cinquante mille euros.

L’amende est appliquée autant de fois qu’il y a de victimes.”.

Art. 38. Dans la même sous-section 2, il est inséré un article 417/32, rédigé comme suit:

“Art. 417/32. La mise à disposition d’un local à un mineur de moins de seize ans accomplis à des fins de débauche ou de prostitution

La mise à disposition d’un local à un mineur de moins de seize ans accomplis à des fins de débauche ou de prostitution est punie de la réclusion de quinze ans à vingt ans et d’une amende de mille euros à cent mille euros.

L’amende est appliquée autant de fois qu’il y a de victimes.”.

Art. 39. Dans la même sous-section 2, il est inséré un article 417/33, rédigé comme suit:

“Art. 417/33. L’exploitation de la débauche ou de la prostitution d’un mineur

L’exploitation de la débauche ou de la prostitution d’un mineur consiste, sans préjudice des cas visés à l’article 433*quinquies*, à exploiter de quelque manière que ce soit, la débauche ou la prostitution d’un mineur.

Cette infraction est punie de la réclusion de dix ans à quinze ans et d’une amende de cinq cents euros à cinquante mille euros.

L’amende est appliquée autant de fois qu’il y a de victimes.”.

Art. 40. Dans la même sous-section 2, il est inséré un article 417/34, rédigé comme suit:

“Art. 417/34. L’exploitation de la débauche ou de la prostitution d’un mineur de moins de seize ans accomplis

Sans préjudice des cas visés à l’article 433*quinquies*, l’exploitation de la débauche ou de la prostitution d’un mineur de moins de seize ans accomplis est punie de la réclusion de quinze ans à vingt ans et d’une amende de mille euros à cent mille euros.

L’amende est appliquée autant de fois qu’il y a de victimes.”.

Art. 41. Dans la même sous-section 2, il est inséré un article 417/35, rédigé comme suit:

“Art. 417/35. L’obtention de la débauche ou de la prostitution d’un mineur

L’obtention de la débauche ou de la prostitution d’un mineur consiste à obtenir par la remise, l’offre ou la promesse d’un avantage matériel ou financier, la débauche ou la prostitution d’un mineur.

Cette infraction est punie de la réclusion de dix ans à quinze ans et d’une amende de mille euros à cent mille euros.

De geldboete wordt zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn.”.

Art. 42. In dezelfde onderafdeling 2 wordt een artikel 417/36 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/36. Verkrijgen van de ontucht of de prostitutie van een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar

Verkrijgen van de ontucht of de prostitutie van een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar wordt bestraft met opsluiting van vijftien jaar tot twintig jaar en met geldboete van duizend euro tot honderdduizend euro.

De geldboete wordt zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn.”.

Art. 43. In dezelfde onderafdeling 2 wordt een artikel 417/37 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/37. Organisatie van ontucht of prostitutie van een minderjarige in vereniging

Indien een in het tweede lid bepaald misdrijf wordt gepleegd als daad van deelneming aan de hoofdbedrijvigheid of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft in deze vereniging of niet, wordt dit misdrijf bestraft met opsluiting van twintig jaar tot dertig jaar en met geldboete van duizend euro tot honderdduizend euro.

Het eerste lid is van toepassing op:

— het bewegen van een minderjarige tot het plegen van ontucht of prostitutie zoals bedoeld in de artikelen 417/25 en 417/26;

— het werven van een minderjarige voor ontucht of prostitutie zoals bedoeld in de artikelen 417/27 en 417/28;

— het houden van een huis van ontucht of prostitutie waar een minderjarige ontucht of prostitutie pleegt zoals bedoeld in de artikelen 417/29 en 417/30;

— het ter beschikking stellen van een ruimte aan een minderjarige met het oog op ontucht of prostitutie zoals bedoeld in de artikelen 417/31 en 417/32;

— de exploitatie van de ontucht of prostitutie van een minderjarige zoals bedoeld in de artikelen 417/33 en 417/34; en

— het verkrijgen van de ontucht of de prostitutie van een minderjarige zoals bedoeld in de artikelen 417/35 en 417/36.”.

Art. 44. In dezelfde onderafdeling 2 wordt een artikel 417/38 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/38. Bijwonen van ontucht of prostitutie van een minderjarige

Bijwonen van ontucht of prostitutie van een minderjarige is het rechtstreeks, inbegrepen door middel van informatie- en communicatietechnologie, bijwonen van ontucht of prostitutie van een minderjarige.

Dit misdrijf wordt bestraft met gevangenisstraf van drie jaar tot vijf jaar en met geldboete van vijfhonderd euro tot tienduizend euro.

De geldboete wordt zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn.”.

Art. 45. In dezelfde onderafdeling 2 wordt een artikel 417/39 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/39. Reclame maken voor ontucht en prostitutie van een minderjarige

Reclame maken voor ontucht en prostitutie van een minderjarige is:

— het met welk middel ook op enigerlei wijze, direct of indirect, reclame maken, uitgeven, verdelen of verspreiden voor een aanbod van diensten van seksuele aard, indien die reclame specifiek gericht is op een minderjarige of indien zij gewag maakt van diensten aangeboden door een minderjarige of door een persoon van wie wordt beweerd dat hij minderjarig is, zelfs indien het aanbod wordt verhuuld onder bedekte bewoordingen;

— het door enig reclamemiddel, zowel expliciet als impliciet, kenbaar maken dat een minderjarige zich aan prostitutie overgeeft, dat men de prostitutie van een minderjarige vergemakkelijkt of dat men wenst in contact te komen met een minderjarige die zich aan ontucht overgeeft.

Dit misdrijf wordt bestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en met geldboete van tweehonderd euro tot tweeduizend euro.”.

Art. 46. In dezelfde onderafdeling 2 wordt een artikel 417/40 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/40. Verzwaard reclame maken voor ontucht en prostitutie van een minderjarige

L’amende est appliquée autant de fois qu’il y a de victimes.”.

Art. 42. Dans la même sous-section 2, il est inséré un article 417/36, rédigé comme suit:

“Art. 417/36. L’obtention de la débauche ou de la prostitution d’un mineur de moins de seize ans accomplis

L’obtention de la débauche ou de la prostitution d’un mineur de moins de seize ans accomplis est punie de la réclusion de quinze ans à vingt ans et d’une amende de mille euros à cent mille euros.

L’amende est appliquée autant de fois qu’il y a de victimes.”.

Art. 43. Dans la même sous-section 2, il est inséré un article 417/37 rédigé comme suit:

“Art. 417/37. Organisation de la débauche ou de la prostitution d’un mineur en association

Lorsqu’une infraction définie à l’alinéa 2 est commise comme un acte de participation à l’activité principale ou accessoire d’une association et ce, que le coupable ait ou non la qualité de dirigeant de cette association, cette infraction est punie de la réclusion de vingt ans à trente ans et d’une amende de mille euros à cent mille euros.

L’alinéa 1er s’applique à:

— l’incitation d’un mineur à la débauche ou à la prostitution visée aux articles 417/25 et 417/26;

— le recrutement d’un mineur à des fins de débauche ou de prostitution visé aux articles 417/27 et 417/28;

— la tenue d’une maison de débauche ou de prostitution où un mineur se livre à la débauche ou à la prostitution visée aux articles 417/29 et 417/30;

— la mise à disposition d’un local à un mineur à des fins de débauche ou de prostitution visée aux articles 417/31 et 417/32;

— l’exploitation de la débauche ou de la prostitution d’un mineur visée aux articles 417/33 et 417/34; et

— l’obtention de la débauche ou de la prostitution d’un mineur visée aux articles 417/35 et 417/36.”.

Art. 44. Dans la même sous-section 2, il est inséré un article 417/38, rédigé comme suit:

“Art. 417/38. Le fait d’assister à la débauche ou à la prostitution d’un mineur

Le fait d’assister à la débauche ou à la prostitution d’un mineur consiste à assister en direct, y compris au moyen des technologies de l’information et de la communication, à la débauche ou à la prostitution d’un mineur.

Cette infraction est punie d’un emprisonnement de trois ans à cinq ans et d’une amende de cinq cents euros à dix mille euros.

L’amende est appliquée autant de fois qu’il y a de victimes.”.

Art. 45. Dans la même sous-section 2, il est inséré un article 417/39, rédigé comme suit:

“Art. 417/39. La publicité pour la débauche et la prostitution d’un mineur

La publicité pour la débauche et la prostitution d’un mineur consiste à:

— par quelque moyen que ce soit, quelle qu’en soit la manière, faire, publier, distribuer ou diffuser de la publicité, de façon directe ou indirecte, même en dissimulant la nature sous des artifices de langage, pour une offre de services à caractère sexuel, lorsque cette publicité s’adresse spécifiquement à un mineur ou lorsqu’elle fait état de services proposés soit par un mineur, soit par une personne prétendue telle;

— par un moyen quelconque de publicité, explicite ou implicite, faire connaître qu’un mineur se livre à la prostitution, que l’on facilite la prostitution d’un mineur ou que l’on désire entrer en relation avec un mineur se livrant à la débauche.

Cette infraction est punie d’un emprisonnement de six mois à trois ans et d’une amende de deux cents euros à deux mille euros.”.

Art. 46. Dans la même sous-section 2, il est inséré un article 417/40, rédigé comme suit:

“Art. 417/40. La publicité aggravée pour la débauche ou la prostitution d’un mineur

Indien het reclame maken voor ontucht en prostitutie van een minderjarige tot doel of tot gevolg heeft, direct of indirect, dat ontucht of prostitutie van een minderjarige of zijn exploitatie wordt vergemakkelijkt, wordt dit misdrijf bestraft met gevangenisstraf van drie jaar tot vijf jaar en met geldboete van driehonderd euro tot drieduizend euro.”.

Art. 47. In dezelfde onderafdeling 2 wordt een artikel 417/41 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/41. Aanzetten tot het plegen van ontucht of tot exploitatie van de prostitutie van een minderjarige in het openbaar of door enig reclamemiddel

Aanzetten tot het plegen van ontucht of tot exploitatie van de prostitutie van een minderjarige in het openbaar of door enig reclamemiddel is:

— het met welk middel ook in het openbaar de minderjarige tot ontucht aanzetten;

— het door enig reclamemiddel, impliciet of expliciet, aanzetten tot de exploitatie van de prostitutie van een minderjarige, of gebruik maken van zulke reclame naar aanleiding van een aanbod van diensten.

Dit misdrijf wordt bestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot vijfhonderd euro.”.

Art. 48. In dezelfde onderafdeling 2 wordt een artikel 417/42 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/42. Verbeurdverklaring van het instrument van het misdrijf

In afwijking van artikel 42, 1°, worden de zaken die gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van de misdrijven omschreven in deze onderafdeling verbeurd verklaard, ook al zijn ze geen eigendom van de veroordeelde, zonder dat deze verbeurdverklaring evenwel afbreuk doet aan de rechten die derden kunnen laten gelden op die goederen.

De verbeurdverklaring wordt eveneens toegepast, onder dezelfde voorwaarden, op de onroerende goederen of gedeelten ervan die gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van het misdrijf.”.

Art. 49. In afdeling 2, ingevoegd bij artikel 27, wordt een onderafdeling 3 ingevoegd, luidende “Beelden van seksueel misbruik van minderjarigen”.

Art. 50. In onderafdeling 3, ingevoegd bij artikel 49, wordt een artikel 417/43 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/43. Definitie van beelden van seksueel misbruik van minderjarigen

Onder beelden van seksueel misbruik van minderjarigen moet worden begrepen:

— elk materiaal dat de visuele weergave op welke wijze dan ook behelst van een minderjarige die deelneemt aan echte of gesimuleerde expliciete seksuele gedragingen, of dat de weergave behelst van de geslachtsorganen van een minderjarige voor primair seksuele doeleinden;

— elk materiaal dat de visuele weergave op welke wijze dan ook behelst van een persoon die er als een minderjarige uitziet en die deelneemt aan echte of gesimuleerde expliciete seksuele gedragingen, of dat de weergave behelst van de geslachtsorganen van deze persoon voor primair seksuele doeleinden;

— realistische afbeeldingen die de weergave behelzen van een niet-bestaande minderjarige die deelneemt aan expliciete seksuele gedragingen, of die de weergave behelzen van de geslachtsorganen van deze minderjarige voor primair seksuele doeleinden.”.

Art. 51. In dezelfde onderafdeling 3 wordt een artikel 417/44 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/44. Vervaardigen of verspreiden van beelden van seksueel misbruik van minderjarigen

Vervaardigen of verspreiden van beelden van seksueel misbruik van minderjarigen is het tentoonstellen, aanbieden, verkopen, verhuren, uitzenden, leveren, verspreiden, ter beschikking stellen, overhandigen, vervaardigen of invoeren, met welk middel ook, van beelden van seksuele misbruik van een minderjarige.

Dit misdrijf wordt bestraft met opsluiting van vijf jaar tot tien jaar en met geldboete van vijfhonderd euro tot tienduizend euro.”.

Art. 52. In dezelfde onderafdeling 3 wordt een artikel 417/45 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/45. Vervaardigen of verspreiden van beelden van seksueel misbruik van minderjarigen in vereniging

Lorsque la publicité pour la débauche et la prostitution d’un mineur a pour but ou pour conséquence de faciliter, de façon directe ou indirecte, la débauche ou la prostitution d’un mineur ou son exploitation, cette infraction est punie d’un emprisonnement de trois ans à cinq ans et d’une amende de trois cents euros à trois mille euros.”.

Art. 47. Dans la même sous-section 2, il est inséré un article 417/41, rédigé comme suit:

“Art. 417/41. L’incitation à la débauche ou à l’exploitation de la prostitution d’un mineur en public ou par un moyen quelconque de publicité

L’incitation à la débauche ou à l’exploitation de la prostitution d’un mineur en public ou par un moyen quelconque de publicité consiste à:

— inciter en public, par quelque moyen que ce soit, le mineur à la débauche;

— inciter par un moyen quelconque de publicité, implicitement ou explicitement, à l’exploitation de la prostitution d’un mineur, ou utiliser une telle publicité à l’occasion d’une offre de services.

Cette infraction est punie d’un emprisonnement de six mois à trois ans et d’une amende de vingt-six euros à cinq cents euros.”.

Art. 48. Dans la même sous-section 2, il est inséré un article 417/42, rédigé comme suit:

“Art. 417/42. La confiscation de l’instrument de l’infraction

Par dérogation à l’article 42, 1°, les choses qui ont servi ou qui ont été destinées à commettre les infractions décrites dans la présente sous-section sont confisquées, même si la propriété n’en appartient pas au condamné, sans que cette confiscation ne porte toutefois préjudice aux droits que les tiers peuvent faire valoir sur ces biens.

La confiscation est également appliquée, dans les mêmes circonstances, aux immeubles ou parties d’immeuble qui ont servi ou qui ont été destinés à commettre l’infraction.”.

Art. 49. Dans la section 2, insérée par article 27, une sous-section 3 est insérée, rédigée comme suit “Des images d’abus sexuels de mineurs”.

Art. 50. Dans la sous-section 3, insérée par l’article 49, il est inséré un article 417/43, rédigé comme suit:

“Art. 417/43. La définition d’images d’abus sexuels de mineurs

On entend par images d’abus sexuels de mineurs:

— tout matériel représentant de manière visuelle, par quelque moyen que ce soit, un mineur se livrant à un comportement sexuellement explicite, réel ou simulé, ou représentant les organes sexuels d’un mineur à des fins principalement sexuelles;

— tout matériel représentant de manière visuelle, par quelque moyen que ce soit, une personne qui paraît être un mineur se livrant à un comportement sexuellement explicite, réel ou simulé, ou représentant les organes sexuels de cette personne, à des fins principalement sexuelles;

— des images réalistes représentant un mineur qui n’existe pas, se livrant à un comportement sexuellement explicite, ou représentant les organes sexuels de ce mineur à des fins principalement sexuelles.”.

Art. 51. Dans la même sous-section 3, il est inséré un article 417/44, rédigé comme suit:

“Art. 417/44. La production ou la diffusion d’images d’abus sexuel de mineurs

La production ou la diffusion d’images d’abus sexuels de mineurs consiste à exposer, offrir, vendre, louer, transmettre, fournir, diffuser, mettre à disposition, remettre, fabriquer ou importer des images d’abus sexuels d’un mineur, par quelque moyen que ce soit.

Cette infraction est punie de la réclusion de cinq ans à dix ans et d’une amende de cinq cents euros à dix mille euros.”.

Art. 52. Dans la même sous-section 3, il est inséré un article 417/45, rédigé comme suit:

“Art. 417/45. La production ou la diffusion d’images d’abus sexuel de mineurs en association

Indien het vervaardigen of het verspreiden van beelden van seksueel misbruik van minderjarigen een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft, ongeacht of de dader de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet, wordt dit misdrijf bestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar en met een geldboete van duizend euro tot honderdduizend euro.”

Art. 53. In dezelfde onderafdeling 3 wordt een artikel 417/46 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/46. Bezitten en verwerven van beelden van seksueel misbruik van minderjarigen

Bezitten en verwerven van beelden van seksueel misbruik van minderjarigen is het bezitten of verwerven, al dan niet voor een derde, van beelden van seksueel misbruik van minderjarigen.

Dit misdrijf wordt bestraft met opsluiting van gevangenisstraf van een jaar tot vijf jaar en met geldboete van vijfhonderd euro tot tienduizend euro.”

Art. 54. In dezelfde onderafdeling 3 wordt een artikel 417/47 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/47. Zich toegang verschaffen tot beelden van seksueel misbruik van minderjarigen

Zich toegang verschaffen tot beelden van seksueel misbruik van minderjarigen is het zich toegang verschaffen tot beelden van seksueel misbruik van minderjarigen door middel van informatie- en communicatietechnologie.

Dit misdrijf wordt bestraft met gevangenisstraf van een jaar tot drie jaar en met geldboete van vijfhonderd euro tot tienduizend euro.”

Art. 55. In dezelfde onderafdeling 3 wordt een artikel 417/48 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/48. Rechtvaardigingsgrond inzake het rechtens ontvangen, analyseren en overzenden van beelden van seksueel misbruik van minderjarigen

Een door de Koning erkende organisatie kan rechtens meldingen die beelden van seksueel misbruik van minderjarigen zouden kunnen bevatten, ontvangen, de inhoud en de herkomst ervan analyseren en ze aan de politiediensten en gerechtelijke overheden overzenden.

Met het oog daarop voert die organisatie de haar toevertrouwde opdracht uit volgens de nadere regels bepaald door de Koning inzonderheid met betrekking tot:

— de verplichting lid te zijn van een internationale vereniging van internet hotlines ter bestrijding van beelden van seksueel misbruik van minderjarigen;

— de overzending van de voormelde meldingen aan de politiediensten en gerechtelijke overheden;

— de overzending van de voormelde meldingen met betrekking tot de in het buitenland gehoste beelden, aan de voornoemde internationale vereniging;

— het toezicht op de personen belast met de ontvangst van de meldingen, met de analyse van de inhoud en van de herkomst ervan en met de overzending ervan, alsmede op die van de personen belast met de controle van die taken in de organisatie, via het laten voorleggen van een uittreksel uit het strafregister overeenkomstig artikel 596, tweede lid, van het Wetboek van strafvordering door deze personen en het inwinnen van inlichtingen omtrent de moraliteit van deze personen;

— de jaarlijkse overzending van een activiteitenverslag aan de minister van Justitie;

— het verbod een gegevensbank op te richten op grond van de beelden die haar werden gemeld.

De Koning bepaalt de procedure voor de toekenning en de intrekking van de erkenning.”

Art. 56. In dezelfde onderafdeling 3 wordt een artikel 417/49 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/49. Rechtvaardigingsgrond inzake het consensueel maken, bezitten en onderling delen van seksueel getinte inhoud

Er is geen misdrijf wanneer minderjarigen boven de volle leeftijd van zestien jaar met wederzijdse toestemming zelf seksueel getinte inhoud maken en deze zelf gemaakte seksueel getinte inhoud onderling delen en in bezit houden.

Wederzijdse toestemming is nodig zowel voor het maken, het bezitten en het onderling delen van deze inhoud.

Lorsque la production ou la diffusion d’images d’abus sexuels de mineurs constitue un acte de participation à l’activité principale ou accessoire d’une association et ce, que l’auteur ait ou non la qualité de dirigeant, cette infraction est punie de la réclusion de dix ans à quinze ans et d’une amende de mille euros à cent mille euros.”

Art. 53. Dans la même sous-section 3, il est inséré un article 417/46, rédigé comme suit:

“Art. 417/46. La détention et l’acquisition d’images d’abus sexuels de mineurs

La détention et l’acquisition d’images d’abus sexuels de mineurs consistent à détenir ou acquérir des images d’abus sexuels de mineurs pour un tiers ou non.

Cette infraction est punie d’un emprisonnement d’un an à cinq ans et d’une amende de cinq cents euros à dix mille euros.”

Art. 54. Dans la même sous-section 3, il est inséré un article 417/47, rédigé comme suit:

“Art. 417/47. L’accès à des images d’abus sexuels de mineurs

L’accès à des images d’abus sexuels de mineurs consiste à accéder à des images d’abus sexuels de mineurs par le biais des technologies de l’information et de la communication.

Cette infraction est punie d’un emprisonnement d’un an à trois ans et d’une amende de cinq cents euros à dix mille euros.”

Art. 55. Dans la même sous-section 3, il est inséré un article 417/48, rédigé comme suit:

“Art. 417/48. La cause de justification concernant la réception de droit, l’analyse et la transmission d’images d’abus sexuels de mineurs

Une organisation agréée par le Roi peut de droit recevoir des signalements susceptibles de contenir des images d’abus sexuels de mineurs, analyser leur contenu et leur origine et les transmettre aux services de police et autorités judiciaires.

Dans ce but, cette organisation exécute la mission qui lui est confiée, selon les modalités fixées par le Roi et ayant trait plus particulièrement:

— à l’obligation d’être membre d’une association internationale de hotlines Internet luttant contre les images d’abus sexuels de mineurs;

— à la transmission des signalements précités aux services de police et autorités judiciaires;

— à la transmission des signalements précités qui sont relatifs à des images hébergées à l’étranger, à l’association internationale précitée;

— au contrôle des personnes chargées de la réception des signalements, de l’analyse de leur contenu et de leur origine et de leur transmission, et de celle des personnes chargées du contrôle de ces tâches au sein de l’organisation, en faisant présenter par ces personnes un extrait du casier judiciaire conformément à l’article 596, alinéa 2, du Code d’Instruction criminelle et en recueillant des informations sur la moralité de ces personnes;

— à la transmission annuelle d’un rapport d’activités au ministre de la Justice;

— à l’interdiction de constituer une banque de données à partir des images qui lui ont été signalées.

Le Roi détermine la procédure d’octroi et de retrait de l’agrément.”

Art. 56. Dans la même sous-section 3, il est inséré un article 417/49, rédigé comme suit:

“Art. 417/49 La cause de justification concernant la réalisation consentie, la possession et la transmission mutuelle de contenus à caractère sexuel

Il n’y a pas d’infraction lorsque des mineurs de plus de seize ans accomplis réalisent leurs propres contenus à caractère sexuel avec leur consentement mutuel, s’envoient ces contenus à caractère sexuel réalisés par eux-mêmes et les possèdent.

Le consentement mutuel est nécessaire pour la réalisation, la possession et la transmission mutuelle de ces contenus.

Deze rechtvaardigingsgrond geldt niet indien:

— de seksueel getinte inhoud wordt getoond of verspreid aan een derde;

— een derde de seksueel getinte inhoud tracht te bekomen,

— de dader een bloedverwant of aanverwant is in de rechte opgaande lijn of een adoptant of een bloedverwant of aanverwant in de zijlijn tot de derde graad of ieder ander persoon die een soortgelijke positie heeft in het gezin of onverschillig welke persoon die gewoonlijk of occasioneel met de minderjarige samenwoont en die over die minderjarige gezag heeft, of;

— de daad mogelijk is gemaakt doordat de dader gebruik heeft gemaakt van een erkende positie van vertrouwen, gezag of invloed ten aanzien van de minderjarige.”.

Art. 57. In afdeling 2, ingevoegd bij artikel 27, wordt een onderafdeling 4 ingevoegd, luidende “Algemene bepaling”.

Art. 58. In dezelfde onderafdeling 4 wordt een artikel 417/50 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/50 Verzwarende factoren

Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan voor een misdrijf bedoeld in deze afdeling houdt de rechter in het bijzonder rekening met het feit dat:

— een van de drijfveren van het misdrijf bestaat uit de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, huidskleur, afkomst, nationale of etnische afstamming, nationaliteit, geslacht, zwangerschap, bevalling, ouderschap, geslachtsverandering, genderidentiteit, genderexpressie, seksuele geaardheid, burgerlijke staat, geboorte, leeftijd, vermogen, geloof of levensbeschouwing, gezondheidstoestand, handicap, taal, politieke overtuiging, syndicale overtuiging, fysieke of genetische eigenschap of sociale afkomst en positie, ongeacht of dit kenmerk daadwerkelijk aanwezig is of slechts vermeend is door de dader. Hetzelfde geldt wanneer een van de drijfveren van de dader erin bestaat dat het slachtoffer een band of vermeende band heeft met een persoon ten aanzien van wie hij haat, misprijzen of vijandigheid koestert wegens een of meer van dezelfde werkelijke of vermeende kenmerken;

— het misdrijf werd gepleegd door een persoon met een openbare functie in het kader van de uitoefening van deze functie;

— het misdrijf werd gepleegd door een persoon die zich in een erkende positie van vertrouwen, gezag of invloed ten aanzien van de minderjarige bevindt;

— het misdrijf werd gepleegd op een minderjarige beneden de volle leeftijd van tien jaar;

— het misdrijf werd gepleegd op een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar en is voorafgegaan door een benadering van deze minderjarige vanwege de dader met het oogmerk om op een later tijdstip de in die afdeling bepaalde feiten te plegen;

— het misdrijf werd gepleegd omwille van culturele drijfveren, gewoontes, tradities, religie of de zogenaamde “eer”.”.

Art. 59. In hoofdstuk I/1, ingevoegd bij artikel 2, wordt een afdeling 3 ingevoegd, luidende “Openbare zedenschennis”.

Art. 60. In afdeling 3, ingevoegd bij artikel 59, wordt een artikel 417/51 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/51. Vervaardigen of verspreiden van inhoud van extreem pornografische of gewelddadige aard

Vervaardigen of verspreiden van inhoud van extreem pornografische of gewelddadige aard is het tentoonstellen, aanbieden, verkopen, verhuren, uitzenden, leveren, verspreiden, ter beschikking stellen, overhandigen, vervaardigen of invoeren, met welk middel ook, van inhoud van extreem pornografische of gewelddadige aard.

Onder extreem wordt begrepen elke inhoud die dermate pornografisch of gewelddadig is dat zij van aard is om bij een normaal en redelijk persoon traumatiserende of andere psychisch schadelijke gevolgen te weeg te brengen.

Dit misdrijf wordt bestraft met gevangenisstraf van een maand tot twee jaar en met geldboete van tweehonderd euro tot tweeduizend euro.”.

Art. 61. In dezelfde afdeling 3 wordt een artikel 417/52 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/52. Vervaardigen of verspreiden van inhoud van extreem pornografische of gewelddadige aard gepleegd tegenover een minderjarige of een persoon die in een kwetsbare toestand verkeert

Cette cause de justification ne s’applique pas si:

— les contenus à caractère sexuel montrés ou distribués à un tiers;

— un tiers tente d’obtenir les contenus à caractère sexuel;

— l’auteur est un parent ou un allié en ligne directe ascendante, ou un adoptant, ou un parent ou un allié en ligne collatérale jusqu’au troisième degré, ou toute autre personne qui occupe une position similaire au sein de la famille, ou toute personne cohabitant habituellement ou occasionnellement avec le mineur et qui a autorité sur lui, ou si;

— l’acte a été rendu possible en raison de l’utilisation, dans le chef de l’auteur, d’une position reconnue de confiance, d’autorité ou d’influence sur le mineur.”.

Art. 57. Dans la section 2, insérée par l’article 27, il est inséré une sous-section 4, rédigée comme suit “Disposition générale”.

Art. 58. Dans la même sous-section 4, il est inséré un article 417/50, rédigé comme suit:

“Art. 417/50. Les facteurs aggravants

Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, pour une infraction visée dans la présente section, le juge tient plus particulièrement compte du fait que:

— l’un des mobiles de l’infraction est la haine, le mépris ou l’hostilité à l’égard d’une personne en raison de sa prétendue race, de sa couleur de peau, de son ascendance, de son origine nationale ou ethnique, de sa nationalité, de son sexe, de sa grossesse, de son accouchement, de sa parentalité, de son changement de sexe, de son identité de genre, de son expression de genre, de son orientation sexuelle, de son état civil, de sa naissance, de son âge, de son patrimoine, de sa conviction religieuse ou philosophique, de son état de santé, d’un handicap, de sa langue, de sa conviction politique, de sa conviction syndicale, d’une caractéristique physique ou génétique ou de son origine et de sa condition sociales, que cette caractéristique soit présente de manière effective ou seulement supposée par l’auteur. Il en va de même lorsque l’un des mobiles de l’auteur consiste en un lien ou un lien supposé entre la victime et une personne à l’égard de laquelle il nourrit de la haine, du mépris ou de l’hostilité pour une ou plusieurs des mêmes caractéristiques réelles ou supposées;

— l’infraction a été commise par une personne investie d’une fonction publique dans le cadre de l’exercice de ladite fonction;

— l’infraction a été commise par une personne qui se trouve dans une position reconnue de confiance, d’autorité ou d’influence sur le mineur;

— l’infraction a été commise sur un mineur de moins de dix ans accomplis;

— l’infraction a été commise sur un mineur de moins de seize ans accomplis et a été précédée par une approche de ce mineur par l’auteur dans le but de commettre ultérieurement les faits visés à la présente section;

— l’infraction a été commise au nom de la culture, de la coutume, de la tradition, de la religion ou du prétendu “honneur”.”.

Art. 59. Dans le chapitre I/1, inséré par l’article 2, il est inséré une section 3 intitulée “De l’outrage public aux bonnes mœurs”.

Art. 60. Dans la section 3, insérée par l’article 59, il est inséré un article 417/51, rédigé comme suit:

“Art. 417/51. La production ou la diffusion de contenus à caractère extrêmement pornographique ou violent

La production ou la diffusion de contenus à caractère extrêmement pornographique ou violent consiste à exposer, offrir, vendre, louer, transmettre, fournir, diffuser, mettre à disposition, remettre, fabriquer ou importer des contenus à caractère extrêmement pornographique ou violent, par quelque moyen que ce soit.

On entend par extrêmement tout contenu à ce point pornographique ou violent qu’il est de nature à induire, chez une personne normale et raisonnable, des effets traumatisants ou d’autres conséquences dommageables sur le plan psychique.

Cette infraction est punie d’un emprisonnement d’un mois à deux ans et d’une amende de deux cents euros à deux mille euros.”.

Art. 61. Dans la même section 3, il est inséré un article 417/52, rédigé comme suit:

“Art. 417/52. La production ou la diffusion de contenus à caractère extrêmement pornographique ou violent adressé à un mineur ou une personne dans une situation de vulnérabilité

Vervaardigen of verspreiden van inhoud van extreem pornografische of gewelddadige aard gepleegd tegenover een minderjarige of een persoon van wie de kwetsbare toestand ten gevolge van zijn leeftijd, een zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek duidelijk was of de dader bekend was, wordt bestraft met gevangenisstraf van een jaar tot vijf jaar en met geldboete van driehonderd euro tot drieduizend euro.”.

Art. 62. In dezelfde afdeling 3 wordt een artikel 417/53 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/53. Exhibitionisme

Exhibitionisme is het opdringen aan andermans zicht van de eigen onblote geslachtsdelen of van een seksuele daad op een openbare plaats of op een plaats die zichtbaar is voor het publiek.

Dit misdrijf wordt bestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot vijfhonderd euro.”.

Art. 63. In dezelfde afdeling 3 wordt een artikel 417/54 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/54. Exhibitionisme in aanwezigheid van een minderjarige of een persoon die in een kwetsbare toestand verkeert

Exhibitionisme in aanwezigheid van een minderjarige of een persoon van wie de kwetsbare toestand ten gevolge van zijn leeftijd, een zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek duidelijk was of de dader bekend was, wordt bestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en met geldboete van honderd euro tot duizend euro.”.

Art. 64. In dezelfde afdeling 3 wordt een artikel 417/55 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/55. Verzwarende factoren

Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan voor een misdrijf bedoeld in deze afdeling houdt de rechter in het bijzonder rekening met het feit dat:

— een van de drijfveren van het misdrijf bestaat uit de haat, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, huidskleur, afkomst, nationale of etnische afstamming, nationaliteit, geslacht, zwangerschap, bevalling, ouderschap, geslachtsverandering, genderidentiteit, genderexpressie, seksuele geaardheid, burgerlijke staat, geboorte, leeftijd, vermogen, geloof of levensbeschouwing, gezondheidstoestand, handicap, taal, politieke overtuiging, syndicale overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of sociale afkomst en positie, ongeacht of dit kenmerk daadwerkelijk aanwezig is of slechts vermeend is door de dader. Hetzelfde geldt wanneer een van de drijfveren van de dader erin bestaat dat het slachtoffer een band of vermeende band heeft met een persoon ten aanzien van wie hij haat, misprijzen of vijandigheid koestert wegens een of meer van dezelfde werkelijke of vermeende kenmerken;

— het misdrijf werd gepleegd door een persoon met een openbare functie in het kader van de uitoefening van deze functie;

— het misdrijf werd gepleegd door een persoon die zich in een gezags- of vertrouwenspositie bevindt ten opzichte van het slachtoffer;

— het misdrijf werd gepleegd op een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar;

— het misdrijf werd gepleegd op een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar en is voorafgegaan door een benadering van deze minderjarige vanwege de dader met het oogmerk om op een later tijdstip de in deze afdeling bepaalde feiten te plegen;

— het misdrijf werd gepleegd omwille van culturele drijfveren, gewoontes, tradities, religie of de zogenaamde “eer”.”.

Art. 65. In hoofdstuk I/1, ingevoegd bij artikel 2, wordt een afdeling 4 ingevoegd, luidende “Gemeenschappelijke bepalingen”.

Art. 66. In afdeling 4, ingevoegd bij artikel 65, wordt een artikel 417/56 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/56. Weigering tot verlening van technische medewerking aan de verwijdering van bepaalde seksueel getinte en extreem pornografische en gewelddadige beelden

La production ou la diffusion de contenus à caractère extrêmement pornographique ou violent adressé à un mineur ou une personne dont la vulnérabilité en raison de son âge, d’un état de grossesse, d’une maladie ou d’une infirmité physique ou mentale était manifeste ou connue de l’auteur, est punie d’un emprisonnement d’un an à cinq ans et d’une amende de trois cents euros à trois mille euros.”.

Art. 62. Dans la même section 3, il est inséré un article 417/53, rédigé comme suit:

“Art. 417/53. L’exhibitionnisme

L’exhibitionnisme consiste à imposer à la vue d’autrui ses propres organes génitaux dénudés ou un acte à caractère sexuel dans un lieu public, ou accessibles aux regards publics.

Cette infraction est punie d’un emprisonnement de huit jours à un an et d’une amende de vingt-six euros à cinq cents euros.”.

Art. 63. Dans la même section 3, il est inséré un article 417/54, rédigé comme suit:

“Art. 417/54. L’exhibitionnisme en présence d’un mineur ou d’une personne dans une situation de vulnérabilité

L’exhibitionnisme en présence d’un mineur ou d’une personne dont la vulnérabilité en raison de son âge, d’un état de grossesse, d’une maladie ou d’une infirmité physique ou mentale était manifeste ou connue de l’auteur, est puni d’un emprisonnement de six mois à trois ans et d’une amende de cent euros à mille euros.”.

Art. 64. Dans la même section 3, il est inséré un article 417/55, rédigé comme suit:

“Art. 417/55. Les facteurs aggravants

Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, pour une infraction visée dans la présente section, le juge tient plus particulièrement compte du fait que:

— l’un des mobiles de l’infraction est la haine, le mépris ou l’hostilité à l’égard d’une personne en raison de sa prétendue race, de sa couleur de peau, de son ascendance, de son origine nationale ou ethnique, de sa nationalité, de son sexe, de sa grossesse, de son accouchement, de sa parentalité, de son changement de sexe, de son identité de genre, de son expression de genre, de son orientation sexuelle, de son état civil, de sa naissance, de son âge, de son patrimoine, de sa conviction religieuse ou philosophique, de son état de santé, d’un handicap, de sa langue, de sa conviction politique, de sa conviction syndicale, d’une caractéristique physique ou génétique ou de son origine et de sa condition sociales, que cette caractéristique soit présente de manière effective ou seulement supposée par l’auteur. Il en va de même lorsque l’un des mobiles de l’auteur consiste en un lien ou un lien supposé entre la victime et une personne à l’égard de laquelle il nourrit de la haine, du mépris ou de l’hostilité pour une ou plusieurs des mêmes caractéristiques réelles ou supposées;

— l’infraction a été commise par une personne investie d’une fonction publique dans le cadre de l’exercice de ladite fonction;

— l’infraction a été commise par une personne qui se trouve en position d’autorité ou de confiance par rapport à la victime;

— l’infraction a été commise sur un mineur de moins de seize ans accomplis;

— l’infraction a été commise sur un mineur de moins de seize ans accomplis et a été précédée par une approche de ce mineur par l’auteur dans le but de commettre ultérieurement les faits visés à la présente section;

— l’infraction a été commise au nom de la culture, de la coutume, de la tradition, de la religion ou du prétendu “honneur”.”.

Art. 65. Dans le chapitre I/1, inséré par l’article 2, il est inséré une section 4 intitulée “Dispositions communes”.

Art. 66. Dans la section 4, insérée par l’article 65, il est inséré un article 417/56, rédigé comme suit:

“Art. 417/56. Le refus de prêter son concours technique à la suppression de certaines images à caractère sexuel ou à caractère extrêmement pornographique ou violent

Weigering tot verlening van technische medewerking aan de verwijdering van niet-consensueel verspreide seksueel getinte beelden, van beelden van seksueel misbruik van minderjarigen en van extreem pornografische en gewelddadige beelden is het weigeren technische medewerking te verlenen:

— aan de mondelinge of schriftelijke bevelen die de procureur des Konings uitvaardigt overeenkomstig artikel 39*bis*, § 6, zesde lid, van het Wetboek van strafvordering, binnen de termijnen en volgens de voorwaarden die worden aangegeven in die vorderingen;

— aan de uitvoering van de beslissing die is vervat in de beschikking van de rechtbank van eerste aanleg, bedoeld in artikel 584, vijfde lid, 7°, van het Gerechtelijk Wetboek, binnen de termijnen en volgens de voorwaarden die in die beschikking zijn bepaald.

Dit misdrijf wordt bestraft met geldboete van tweehonderd euro tot vijftienduizend euro.”.

Art. 67. In dezelfde afdeling 4 wordt een artikel 417/57 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/57. Sluiting van de inrichting

Onverminderd andere wettelijke bepalingen, kan de rechter in de in dit hoofdstuk bedoelde gevallen, ongeacht de hoedanigheid van natuurlijke- of rechtspersoon, van de uitbater, eigenaar, huurder of zaakvoerder, de sluiting van de inrichting bevelen waar de inbreuken werden gepleegd, voor een termijn van één maand tot drie jaar.

Wanneer de veroordeelde niet de eigenaar, uitbater, huurder of zaakvoerder van de inrichting is, kan de sluiting slechts worden bevolen indien de ernst van de specifieke omstandigheden dit vereist, en dit voor een periode van ten hoogste twee jaar, na dagvaarding op verzoek van het openbaar ministerie, de eigenaar, de uitbater, de huurder of de zaakvoerder van de inrichting.

De dagvaarding voor de rechtbank wordt op verzoek van de gerechtsdeurwaarder die de dagvaarding heeft uitgebracht, overgeschreven in het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie van de plaats waar het goed zich bevindt.

De dagvaarding bevat de gegevens van het betrokken onroerend goed bedoeld in artikel 141 van de Hypotheekwet van 16 december 1851 en de identificatiegegevens van de eigenaar ervan zoals bepaald in de artikelen 139 en 140 van de Hypotheekwet.

Elke beslissing wordt op de kant van de overschrijving van het proces-verbaal van de dagvaarding vermeld overeenkomstig de procedure van artikel 84 van de Hypotheekwet. De griffier van het gerecht zendt de uittreksels en de verklaring dat geen hoger beroep werd ingesteld toe aan het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie.

De sluiting van de inrichting houdt het verbod in hierin enige activiteit uit te oefenen die verband houdt met diegene die geleid heeft tot het plegen van het misdrijf. De sluiting gaat in vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. Bij gebreke aan vrijwillige sluiting gebeurt deze op initiatief van het openbaar ministerie op kosten van de veroordeelde.”.

Art. 68. In dezelfde afdeling 4 wordt een artikel 417/58 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/58. Verblijfs-, plaats- of contactverbod

Onverminderd andere wettelijke bepalingen, kan de rechter in de in dit hoofdstuk bedoelde gevallen de veroordeelde, voor een termijn van een jaar tot ten hoogste twintig jaar, de ontzetting opleggen van het recht te wonen, te verblijven of zich op te houden in het door de rechter bepaalde gebied of contact te hebben met de personen die hij individueel aanwijst.

De oplegging van deze straf moet met bijzondere redenen worden omkleed en rekening houden met de ernst van de feiten en met de reclasseringsmogelijkheden voor de veroordeelde.

Het verblijfs-, plaats- of contactverbod gaat in vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. De termijn wordt evenwel verlengd met de duur van de periode waarin de vrijheidsstraf wordt uitgevoerd, met uitzondering van de periode van vervroegde invrijheidstelling.

Indien daartoe grond bestaat, kan de strafuitvoeringsrechtbank beslissen een in kracht van gewijsde getreden veroordeling waarbij een verblijfs-, plaats- of contactverbod is opgelegd, te wijzigen teneinde de duur of de omvang van het verbod te beperken, de nadere regels of de voorwaarden ervan aan te passen, het op te schorten of het te beëindigen.”.

Le refus de prêter son concours technique à la suppression d'images à caractère sexuel faisant l'objet d'une diffusion non consentie, d'images d'abus sexuel de mineurs et d'images à caractère extrêmement pornographique ou violent consiste à refuser de prêter son concours technique:

— aux injonctions orales ou écrites du procureur du Roi prises conformément à l'article 39*bis*, § 6, alinéa 6, du Code d'instruction criminelle dans les délais et selon les conditions précisés dans ces réquisitions;

— à l'exécution de la décision contenue dans l'ordonnance du tribunal de première instance visée à l'article 584, alinéa 5, 7°, du Code judiciaire dans les délais et selon les conditions qu'elle définit.

Cette infraction est punie d'une amende de deux cents euros à quinze mille euros.”.

Art. 67. Dans la même section 4, il est inséré un article 417/57, rédigé comme suit:

“Art. 417/57. La fermeture de l'établissement

Sans préjudice d'autres dispositions légales, le juge peut, dans les cas visés au présent chapitre, sans avoir égard à la qualité de la personne physique ou morale de l'exploitant, propriétaire, locataire ou gérant, ordonner la fermeture de l'établissement dans lequel les infractions ont été commises, pour une durée d'un mois à trois ans.

Lorsque le condamné n'est ni propriétaire, ni exploitant, ni locataire, ni gérant de l'établissement, la fermeture ne peut être ordonnée que si la gravité des circonstances concrètes l'exige, et ce, pour une durée de deux ans au plus, après citation sur requête du ministère public, du propriétaire, de l'exploitant, du locataire ou du gérant de l'établissement.

La citation devant le tribunal est transcrite au bureau compétent de l'Administration générale de la Documentation patrimoniale de la situation du bien à la diligence de l'huissier de justice auteur de l'exploit.

La citation contient les données de l'immeuble concerné visées à l'article 141 de la loi hypothécaire du 16 décembre 1851 et les données d'identification de son propriétaire telles que prévues aux articles 139 et 140 de la loi hypothécaire.

Toute décision rendue en la cause est mentionnée en marge de la transcription du procès-verbal de la citation selon la procédure prévue par l'article 84 de la loi hypothécaire. Le greffier de la juridiction fait parvenir au bureau compétent de l'Administration générale de la Documentation patrimoniale les extraits et la déclaration selon laquelle aucun recours n'est introduit.

La fermeture de l'établissement implique l'interdiction d'y exercer toute activité liée à celle qui a conduit à la commission de l'infraction. La fermeture prend cours le jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. À défaut de fermeture volontaire, celle-ci s'effectue à l'initiative du ministère public aux frais du condamné.”.

Art. 68. Dans la même section 4, il est inséré un article 417/58, rédigé comme suit:

“Art. 417/58. L'interdiction de résidence, de lieu ou de contact

Sans préjudice d'autres dispositions légales, le juge peut, dans les cas visés au présent chapitre, imposer au condamné, pour une durée d'un an à vingt ans au plus, l'interdiction du droit d'habiter, de résider ou de se tenir dans la zone déterminée par le juge ou d'entrer en contact avec les personnes qu'il désigne individuellement.

L'imposition de cette peine doit être spécialement motivée et tenir compte de la gravité des faits et de la capacité de réinsertion du condamné.

L'interdiction de résidence, de lieu ou de contact prend cours le jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. Le délai est toutefois prolongé de la durée pendant laquelle la peine privative de liberté se trouve exécutée, à l'exception de la période de libération anticipée.

S'il y a lieu, le tribunal de l'application des peines peut décider de modifier une condamnation passée en force de chose jugée d'interdiction de résidence, de lieu ou de contact, en diminuant la durée ou l'étendue de l'interdiction, en adaptant les modalités ou les conditions de l'interdiction, en la suspendant ou en y mettant fin.”.

Art. 69. In dezelfde afdeling 4 wordt een artikel 417/59 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/59. Specifieke verboden en ontzettingen

§ 1. In de gevallen omschreven in dit hoofdstuk worden de schulden veroordeeld tot de ontzetting van de rechten bedoeld in artikel 31, eerste lid.

§ 2. Onverminderd andere wettelijke bepalingen, kan de rechter in de in dit hoofdstuk bedoelde gevallen de veroordeelde verbieden tijdelijk of levenslang, rechtstreeks of onrechtstreeks een rusthuis, een home, een bejaardenverblijf of elke andere structuur voor gemeenschappelijk verblijf van kwetsbare personen uit te baten, of als vrijwilliger, contractueel of statutair personeelslid dan wel als lid van de bestuurs- en beheersorganen deel uit te maken van enige instelling of vereniging waarvan de hoofdactiviteit gericht is op kwetsbare personen.

Onverminderd andere wettelijke bepalingen, kan de rechter in de in dit hoofdstuk bedoelde gevallen wegens feiten gepleegd ten nadele van een minderjarige of met zijn deelneming, de ontzetting uitspreken van het recht om, voor een termijn van een jaar tot twintig jaar:

— in welke hoedanigheid ook deel te nemen aan onderwijs in een openbare of particuliere instelling die minderjarigen opvangt;

— deel uit te maken, als vrijwilliger, lid van het statutair of contractueel personeel dan wel als lid van de bestuurs- en beheersorganen, van elke rechtspersoon of feitelijke vereniging waarvan de activiteit in hoofdzaak op minderjarigen gericht is;

— een activiteit toegewezen te krijgen die de veroordeelde in een vertrouwens- of een gezagsrelatie tegenover minderjarigen plaatst, als vrijwilliger, lid van het statutair of contractueel personeel dan wel als lid van de bestuurs- en beheersorganen, van elke rechtspersoon of feitelijke vereniging.

§ 3. De verboden en ontzettingen bedoeld in dit artikel gaan in vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. De termijn wordt evenwel verlengd met de duur van de periode waarin de gevangenisstraf of de opsluiting wordt uitgevoerd, met uitzondering van de periode van vervroegde invrijheidstelling.”.

Art. 70. In dezelfde afdeling 4 wordt een artikel 417/60 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/60. Niet-naleving van een straf bestaande uit een verbod

Niet-naleving van een straf bestaande uit een verbod is het overtreden van een van de volgende straffen:

1° de sluiting van de inrichting, zoals bedoeld in artikel 417/57;

2° het verblijfs-, plaats- of contactverbod, zoals bedoeld in artikel 417/58;

3° specifieke verboden en ontzettingen, zoals bedoeld in artikel 417/59.

Dit misdrijf wordt bestraft met gevangenisstraf van een jaar tot drie jaar en met geldboete van duizend euro tot vijfduizend euro of met een van die straffen alleen.”.

Art. 71. In dezelfde afdeling 4 wordt een artikel 417/61 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/61. De samenloop

De straffen bedoeld in de artikelen 417/57 en 417/59 kunnen ook worden uitgesproken bij toepassing van de artikelen 62 of 65 wat een veroordeling met zich meebrengt op basis van misdrijven die samenlopen met deze bedoeld in dit hoofdstuk.”.

Art. 72. In dezelfde afdeling 4 wordt een artikel 417/62 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/62. Overzending van een rechterlijke beslissing

De rechter kan in de in dit hoofdstuk bedoelde gevallen de overzending bevelen van het strafrechtelijk gedeelte van het beschikking gedeelte van de rechterlijke beslissing aan de desbetreffende werkgever, rechtspersoon of tuchtrechtelijke overheid wanneer de dader wegens zijn hoedanigheid of beroep contact heeft met minderjarigen en er een werkgever, rechtspersoon of een overheid die over hem het tuchtrechtelijk gezag uitoefent, bekend is.

Die maatregel wordt hetzij ambtshalve genomen, hetzij op verzoek van de burgerlijke partij of van het openbaar ministerie, bij een met bijzondere redenen omklede rechterlijke beslissing wegens de ernst van de feiten, het vermogen tot reclassering of het risico op recidive.”.

Art. 69. Dans la même section 4, il est inséré un article 417/59, rédigé comme suit:

“Art. 417/59. Les interdictions spécifiques et déchéances

§ 1er. Dans les cas prévus par le présent chapitre, les coupables sont condamnés à l’interdiction des droits visés à l’article 31, alinéa 1er.

§ 2. Sans préjudice d’autres dispositions légales, le juge peut, dans les cas visés au présent chapitre, interdire au condamné, à terme ou à titre perpétuel, d’exploiter directement ou indirectement une maison de repos, un home, une seigneurie ou toute autre structure d’hébergement collectif de personnes vulnérables, ou de faire partie, comme membre bénévole, membre du personnel statutaire ou contractuel ou comme membre des organes d’administration et de gestion, de toute institution ou association dont l’activité concerne à titre principal des personnes vulnérables.

Sans préjudice d’autres dispositions légales, le juge peut, dans les cas visés au présent chapitre, pour des faits commis au préjudice d’un mineur ou avec sa participation, prononcer pour une période d’un à vingt ans l’interdiction du droit:

— de participer, à quelque titre que ce soit, à un enseignement donné dans un établissement public ou privé qui accueille des mineurs;

— de faire partie, comme membre bénévole, membre du personnel statutaire ou contractuel, ou comme membre des organes d’administration et de gestion, de toute personne morale ou association de fait dont l’activité concerne à titre principal les mineurs;

— d’être affecté à une activité qui place le condamné en relation de confiance ou d’autorité vis-à-vis de mineurs, comme membre bénévole, membre du personnel statutaire ou contractuel ou comme membre des organes d’administration et de gestion, de toute personne morale ou association de fait.

§ 3. Les interdictions et les déchéances visées au présent article prennent cours le jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. Le délai est toutefois prolongé de la durée pendant laquelle la peine d’emprisonnement ou la réclusion se trouve exécutée, à l’exception de la période de libération anticipée.”.

Art. 70. Dans la même section 4, il est inséré un article 417/60, rédigé comme suit:

“Art. 417/60. Le non-respect d’une peine consistant en une interdiction

Le non-respect d’une peine consistant en une interdiction est la violation de l’une des peines suivantes:

1° la fermeture de l’établissement, visée à l’article 417/57;

2° l’interdiction de résidence, de lieu ou de contact visée à l’article 417/58;

3° les interdictions spécifiques et déchéances, visées à l’article 417/59.

Cette infraction est punie d’une peine d’emprisonnement d’un an à trois ans et d’une amende de mille euros à cinq mille euros ou d’une de ces peines seulement.”.

Art. 71. Dans la même section 4, il est inséré un article 417/61, rédigé comme suit:

“Art. 417/61. Le concours

Les peines prévues aux articles 417/57 et 417/59 peuvent également être prononcées en cas d’application des articles 62 ou 65 entraînant une condamnation sur la base d’infractions concurrentes à celles visées dans le présent chapitre.”.

Art. 72. Dans la même section 4, il est inséré un article 417/62, rédigé comme suit:

“Art. 417/62. La transmission d’une décision judiciaire

Dans les cas visés au présent chapitre, lorsque l’auteur est en contact, en raison de son état ou de sa profession, avec des mineurs et qu’un employeur, une personne morale ou une autorité qui exerce le pouvoir disciplinaire sur lui est connu, le juge peut ordonner la transmission de la partie pénale du dispositif de la décision judiciaire à cet employeur, cette personne morale ou ce pouvoir disciplinaire.

Cette mesure est prise soit d’office, soit à la demande de la partie civile ou du ministère public dans une décision judiciaire spécialement motivée en raison de la gravité des faits, de la capacité de réinsertion ou du risque de récidive.”.

Art. 73. In dezelfde afdeling 4 wordt een artikel 417/63 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/63. Bescherming van de identiteit van het slachtoffer

§ 1. Het publiceren en verspreiden door middel van boeken, pers, film, radio, televisie of op enige andere wijze, van teksten, tekeningen, foto's, enigerlei beelden of geluidsfragmenten waaruit de identiteit kan blijken van het slachtoffer van een in dit hoofdstuk bedoeld misdrijf zijn verboden, tenzij met schriftelijke toestemming van het slachtoffer of met toestemming, ten behoeve van het opsporingsonderzoek of het gerechtelijk onderzoek, van de procureur des Konings of van de met het onderzoek belaste magistraat.

Indien het slachtoffer minderjarig is, kan deze, noch de personen aan wie het ouderlijk gezag over de betrokkene is toevertrouwd, toestemming geven.

§ 2. Het overtreden van dit artikel wordt bestraft met gevangenisstraf van twee maanden tot twee jaar en met geldboete van driehonderd euro tot drieduizend euro of met een van die straffen alleen.”.

Art. 74. In dezelfde afdeling 4 wordt een artikel 417/64 ingevoegd, luidende:

“Art. 417/64. Het advies van een dienst gespecialiseerd in de begeleiding of behandeling van seksuele delinquenten

Indien de beklagde wordt vervolgd voor een in dit hoofdstuk bedoeld misdrijf, kan het openbaar ministerie of de rechter bij wie de zaak aanhangig werd gemaakt, met het oog op het opleggen van de meest geschikte straf, het met redenen omkleed advies inwinnen van een dienst gespecialiseerd in de begeleiding of behandeling van seksuele delinquenten.”.

HOOFDSTUK 2. — *Prostitutie van een meerderjarige*

Art. 75. In boek 2, titel VIII, van hetzelfde Wetboek, wordt een hoofdstuk IIIbis/1 ingevoegd, luidende “Misbruik van prostitutie”.

Art. 76. In hoofdstuk IIIbis/1, ingevoegd bij artikel 75, wordt een artikel 433quater/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 433quater/1. Het pooierschap

Het pooierschap bestaat, onverminderd de toepassing van artikel 433quinquies, uit een van de volgende daden gepleegd tegen een meerderjarig persoon:

— het organiseren van de prostitutie van een ander met als doel het bekomen van een voordeel, behalve in de gevallen die de wet bepaalt;

— het bevorderen, ertoe aanzetten, aanmoedigen of vergemakkelijken van prostitutie met als doel het, rechtstreeks of onrechtstreeks, bekomen van een abnormaal economisch voordeel of elk ander abnormaal voordeel;

— maatregelen nemen om het verlaten van de prostitutie te verhinderen of te bemoeilijken.

Dit misdrijf wordt bestraft met gevangenisstraf van een jaar tot vijf jaar en met geldboete van vijfhonderd euro tot vijftienduizend euro.

De poging tot het plegen van dit misdrijf wordt bestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en met geldboete van honderd euro tot vijfduizend euro.

De boete bedoeld in het tweede en derde lid wordt zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn.”.

Art. 77. In hetzelfde hoofdstuk IIIbis/1 wordt een artikel 433quater/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 433quater/2. Reclame maken voor prostitutie

§ 1. Reclame maken voor prostitutie is:

— het met welk middel ook, op enigerlei wijze, direct of indirect, reclame maken, uitgeven, verdelen of verspreiden voor een aanbod van diensten van seksuele aard door een meerderjarige, zelfs indien het aanbod wordt verhuld onder bedekte bewoordingen;

— het door enig reclamemiddel, zowel expliciet als impliciet, kenbaar maken dat een meerderjarige zich laat prostitueren;

— het door enig reclamemiddel, zowel expliciet als impliciet, vergemakkelijken van de prostitutie van een meerderjarige.

§ 2. Reclame maken voor prostitutie van een meerderjarige is verboden.

Het verbod is niet van toepassing:

— ten aanzien van een meerderjarige die reclame maakt voor eigen seksuele diensten achter een raam in een ruimte die specifiek voor prostitutie is bestemd;

Art. 73. Dans la même section 4, il est inséré un article 417/63, rédigé comme suit:

“Art. 417/63. La protection de l'identité de la victime

§ 1er. La publication et la diffusion par le livre, la presse, la cinématographie, la radiophonie, la télévision ou par quelque autre manière, de textes, de dessins, de photographies, d'images quelconques ou de messages audio de nature à révéler l'identité de la victime d'une infraction visée au présent chapitre sont interdites, sauf si cette dernière a donné son accord écrit ou si le procureur du Roi ou le magistrat chargé de l'instruction a donné son accord pour les besoins de l'information ou de l'instruction.

Ni la victime mineure, ni les personnes auxquelles l'autorité parentale sur celle-ci a été confiée ne peuvent donner leur accord.

§ 2. Le fait de violer le présent article est puni d'un emprisonnement de deux mois à deux ans et d'une amende de trois cents euros à trois mille euros ou d'une de ces peines seulement.”.

Art. 74. Dans la même section 4, il est inséré un article 417/64 rédigé comme suit:

“Art. 417/64. L'avis d'un service spécialisé dans la guidance ou le traitement des délinquants sexuels

Si le prévenu est poursuivi pour une infraction visée au présent chapitre, le ministère public ou le juge saisi de la cause peut prendre l'avis motivé d'un service spécialisé dans la guidance ou le traitement de délinquants sexuels en vue de déterminer la peine la plus adéquate.”.

CHAPITRE 2. — *La prostitution d'un majeur*

Art. 75. Dans le livre 2, titre VIII, du même Code, il est inséré un chapitre IIIbis/1 intitulé “De l'abus de la prostitution”.

Art. 76. Dans le chapitre IIIbis/1, inséré par l'article 75, il est inséré un article 433quater/1, rédigé comme suit:

“Art. 433quater/1. Le proxénétisme

Le proxénétisme consiste, sans préjudice de l'application de l'article 433quinquies, en l'un des actes suivants commis à l'encontre d'un majeur:

— organiser la prostitution d'autrui dans le but d'en retirer un avantage, sauf dans les cas prévus par la loi;

— promouvoir, inciter, favoriser ou faciliter la prostitution dans le but de retirer, directement ou indirectement, un avantage anormal économique ou tout autre avantage anormal;

— prendre des mesures pour empêcher ou rendre plus difficile l'abandon de la prostitution.

Cette infraction est punie d'un emprisonnement d'un an à cinq ans et d'une amende de cinq cents euros à vingt-cinq mille euros.

La tentative de commettre cette infraction est punie d'un emprisonnement de six mois à trois ans et d'une amende de cent euros à cinq mille euros.

L'amende visée aux alinéas 2 et 3 est appliquée autant de fois qu'il y a de victimes.”.

Art. 77. Dans le même chapitre IIIbis/1, il est inséré un article 433quater/2, rédigé comme suit:

“Art. 433quater/2. La publicité pour la prostitution

§ 1er. Par la publicité pour la prostitution, on entend ce qui suit:

— par quelque moyen que ce soit, quelle qu'en soit la manière, faire, publier, distribuer ou diffuser de la publicité, de façon directe ou indirecte, pour une offre de services à caractère sexuel d'une personne majeure, même en dissimulant l'offre sous des artifices de langage;

— par un moyen quelconque de publicité, explicite ou implicite, faire connaître qu'un majeur se livre à la prostitution;

— par un moyen quelconque de publicité, explicite ou implicite, faciliter la prostitution d'une personne majeure.

§ 2. La publicité pour la prostitution d'un majeur est interdite.

L'interdiction ne s'applique pas:

— à l'égard d'un majeur qui fait de la publicité pour ses propres services sexuels derrière une vitrine dans un lieu qui est destiné spécifiquement à la prostitution;

— ten aanzien van een meerderjarige die reclame plaatst voor eigen seksuele diensten op een internetplatform of enig ander medium of een onderdeel ervan, die specifiek voor dit doel zijn bestemd;

— ten aanzien van de aanbieder van een internetplatform of enig ander medium of een onderdeel ervan, die specifiek voor dit doel zijn bestemd, die reclame voor diensten van seksuele aard of voor een plaats gewijd aan het aanbieden van diensten van seksuele aard door meerderjarigen publiceert, voor zover hij maatregelen neemt ter bescherming van de sekswerker en ter voorkoming van misbruik van prostitutie en mensenhandel, door mogelijke gevallen van misbruik en uitbuiting onmiddellijk aan de politiediensten of gerechtelijke overheden te melden en door zich te houden aan de nadere regels die door de Koning zijn vastgesteld.

De Koning bepaalt wat wordt begrepen onder internetplatform of enig ander medium of onderdeel ervan die specifiek voor dit doel zijn bestemd.

Dit misdrijf wordt bestraft met gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van honderd euro tot duizend euro.”.

Art. 78. In hetzelfde hoofdstuk IIIbis/1 wordt een artikel 433quater/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 433quater/3. Het openbaar aanzetten tot het zich prostitueren

Het openbaar aanzetten tot het zich prostitueren is:

— het door enig reclamemiddel, impliciet of expliciet, aanzetten van een meerderjarige tot het zich prostitueren;

— het met welk middel ook, in het openbaar, een meerderjarige aanzetten tot het zich prostitueren.

Dit misdrijf wordt bestraft met gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van honderd euro tot duizend euro.”.

Art. 79. In hetzelfde hoofdstuk IIIbis/1 wordt een artikel 433quater/4 ingevoegd, luidende:

“Art. 433quater/4. Verzwaard misbruik van prostitutie

Misbruik van prostitutie, zoals bedoeld in de artikelen 433quater/1 tot 433quater/3 is verzwaard indien het misdrijf werd gepleegd tegen een kwetsbare meerderjarige ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, een zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid.

Dit misdrijf wordt bestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar en met geldboete van vijfhonderd euro tot vijftigduizend euro.

De boete wordt zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn.”.

Art. 80. In hetzelfde hoofdstuk IIIbis/1 wordt een artikel 433quater/5 ingevoegd, luidende:

“Art. 433quater/5. Sluiting van de inrichting

Onverminderd andere wettelijke bepalingen, kan de rechter in de in dit hoofdstuk bedoelde gevallen, ongeacht de hoedanigheid van natuurlijke- of rechtspersoon, van de uitbater, eigenaar, huurder of zaakvoerder, de sluiting van de inrichting bevelen waar de inbreuken werden gepleegd, voor een termijn van één maand tot drie jaar.

Wanneer de veroordeelde niet de eigenaar, uitbater, huurder of zaakvoerder van de inrichting is, kan de sluiting slechts worden bevolen indien de ernst van de specifieke omstandigheden dit vereist, en dit voor een periode van ten hoogste twee jaar, na dagvaarding op verzoek van het openbaar ministerie, de eigenaar, uitbater, huurder of zaakvoerder van de inrichting.

De dagvaarding voor de rechtbank wordt op verzoek van de gerechtsdeurwaarder die de dagvaarding heeft uitgebracht, overgeschreven in het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie van de plaats waar het goed zich bevindt.

De dagvaarding bevat de gegevens van het betrokken onroerend goed bedoeld in artikel 141 van de Hypotheekwet van 16 december 1851 en de identificatiegegevens van de eigenaar ervan zoals bepaald in de artikelen 139 en 140 van de Hypotheekwet.

Elke beslissing wordt op de kant van de overschrijving van het proces-verbaal van de dagvaarding vermeld overeenkomstig de procedure van artikel 84 van de Hypotheekwet. De griffier van het gerecht zendt de uittreksels en de verklaring dat geen hoger beroep werd ingesteld toe aan het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie.

— à l'égard d'un majeur qui place de la publicité pour ses propres services sexuels sur une plateforme internet ou un autre support ou une partie d'un support, destinés spécifiquement à cet effet;

— à l'égard du fournisseur d'une plateforme internet, de tout autre support ou partie de support, destinés spécifiquement à cet effet, qui diffuse de la publicité pour des services à caractère sexuel ou pour un lieu dédié à l'offre de services à caractère sexuel par des majeurs, lorsqu'il prend des mesures pour protéger le travailleur du sexe et pour éviter l'abus de la prostitution et la traite des êtres humains en signalant immédiatement les éventuels cas d'abus ou d'exploitation aux services de police ou aux autorités judiciaires, et en se conformant aux modalités fixées par le Roi.

Le Roi détermine ce qu'il y a lieu d'entendre par plateforme internet ou tout autre support ou partie de support, destinés spécifiquement à cet effet.

Cette infraction est punie d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de cent euros à mille euros.”.

Art. 78. Dans le même chapitre IIIbis/1, il est inséré un article 433quater/3, rédigé comme suit:

“Art. 433quater/3. L'incitation publique à la prostitution

L'incitation publique à la prostitution consiste à:

— inciter, implicitement ou explicitement, par tout moyen de publicité, un majeur à se prostituer;

— inciter en public, par quelque moyen que ce soit, un majeur à se prostituer.

Cette infraction est punie d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de cent euros à mille euros.”.

Art. 79. Dans le même chapitre IIIbis/1, il est inséré un article 433quater/4, rédigé comme suit:

“Art. 433quater/4. L'abus aggravé de la prostitution

L'abus de la prostitution visé aux articles 433quater/1 à 433quater/3, est aggravé quand l'infraction a été commise à l'encontre d'un majeur vulnérable en raison de sa situation administrative illégale ou précaire, de sa situation sociale précaire, de son âge, d'un état de grossesse, d'une maladie, d'une infirmité ou d'une déficience physique ou mentale.

Cette infraction est punie de la réclusion de dix ans à quinze ans et d'une amende de cinq cents euros à cinquante mille euros.

L'amende est appliquée autant de fois qu'il y a de victimes.”.

Art. 80. Dans le même chapitre IIIbis/1, il est inséré un article 433quater/5, rédigé comme suit:

“Art. 433quater/5. La fermeture de l'établissement

Sans préjudice d'autres dispositions légales, le juge peut, dans les cas visés au présent chapitre, sans avoir égard à la qualité de la personne physique ou morale de l'exploitant, propriétaire, locataire ou gérant, ordonner la fermeture de l'établissement dans lequel les infractions ont été commises, pour une durée d'un mois à trois ans.

Lorsque le condamné n'est ni propriétaire, ni exploitant, ni locataire, ni gérant de l'établissement, la fermeture ne peut être ordonnée que si la gravité des circonstances concrètes l'exige, et ce, pour une durée de deux ans au plus, après citation sur requête du ministère public, du propriétaire, de l'exploitant, du locataire ou du gérant de l'établissement.

La citation devant le tribunal est transcrite au bureau compétent de l'Administration générale de la Documentation patrimoniale de la situation du bien à la diligence de l'huissier de justice auteur de l'exploit.

La citation contient les données de l'immeuble concerné visées à l'article 141 de la loi hypothécaire du 16 décembre 1851 et les données d'identification de son propriétaire telles que prévues aux articles 139 et 140 de la loi hypothécaire.

Toute décision rendue en la cause est mentionnée en marge de la transcription du procès-verbal de la citation selon la procédure prévue par l'article 84 de la loi hypothécaire. Le greffier de la juridiction fait parvenir au bureau compétent de l'Administration générale de la Documentation patrimoniale les extraits et la déclaration selon laquelle aucun recours n'est introduit.

De sluiting van de inrichting houdt het verbod in om hierin enige activiteit uit te oefenen die verband houdt met diegene die geleid heeft tot het plegen van het misdrijf. De sluiting gaat in vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. Bij gebreke aan vrijwillige sluiting gebeurt deze op initiatief van het openbaar ministerie op kosten van de veroordeelde.”.

Art. 81. In hetzelfde hoofdstuk IIIbis/1 wordt een artikel 433^{quater}/6 ingevoegd, luidende:

“Art. 433^{quater}/6. Specifieke verboden

In de gevallen bedoeld in dit hoofdstuk worden de schuldigen veroordeeld tot de ontzetting van de rechten bedoeld in artikel 31, eerste lid.

Onverminderd andere wettelijke bepalingen, kan de rechter in de in dit hoofdstuk bedoelde gevallen de veroordeelde voor de duur van een jaar tot twintig jaar verbieden een drankgelegenheid, een bureau voor arbeidsbemiddeling, een onderneming van vertoningen, een zaak voor verhuur of verkoop van visuele dragers, een hotel, een bureau voor verhuur van gemeubileerde kamers of appartementen, een reisbureau, een huwelijksbureau, een adoptie-instelling, een instelling waaraan de bewaring van minderjarigen wordt toevertrouwd, een bedrijf dat leerlingen en jeugdgroepen vervoert, een gelegenheid voor ontspanning of vakantie, of elke inrichting die lichaamsverzorging of psychologische begeleiding aanbiedt, hetzij persoonlijk, hetzij door bemiddeling van een tussenpersoon, uit te baten of er, in welke hoedanigheid ook, werkzaam te zijn.

De in dit artikel bedoelde verboden gaan in op de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. De termijn wordt evenwel verlengd met de duur van de periode waarin de gevangenisstraf of de opsluiting wordt uitgevoerd, met uitzondering van de termijn voor vervroegde invrijheidstelling.”.

Art. 82. In hetzelfde hoofdstuk IIIbis/1 wordt een artikel 433^{quater}/7 ingevoegd, luidende:

“Art. 433^{quater}/7. Niet-naleving van een straf bestaande uit een verbod

Niet-naleving van een straf bestaande uit een verbod is het overtreden van een van de volgende straffen:

- 1° de sluiting van de inrichting, zoals bedoeld in artikel 433^{quater}/5;
- 2° de specifieke verboden, zoals bedoeld in artikel 433^{quater}/6.

Dit misdrijf wordt bestraft met gevangenisstraf van een jaar tot drie jaar en met geldboete van duizend euro tot vijfduizend euro of met een van die straffen alleen.”.

Art. 83. In hetzelfde hoofdstuk IIIbis/1 wordt een artikel 433^{quater}/8 ingevoegd, luidende:

“Art. 433^{quater}/8. Multidisciplinaire evaluatie.

§ 1. De Kamer van volksvertegenwoordigers wordt ermee belast de toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk te evalueren, twee jaar na de inwerkingtreding ervan en vervolgens om de vier jaar.

Die evaluatie is multidisciplinair en stoeit in het bijzonder op de expertise van vertegenwoordigers van het gerecht en van de politie, van vertegenwoordigers van openbare gespecialiseerde organen, van vertegenwoordigers van middenveldorganisaties, alsook van gespecialiseerde academici. De door de drie laatstgenoemde categorieën vertegenwoordigde expertisegebieden moeten minstens de volgende thema's omvatten: de bestrijding van mensenhandel, de steun aan mensen in de prostitutie, de gelijkheid tussen vrouwen en mannen, de verdediging van de economische en sociale rechten van de werknemers en de toegang tot gezondheid.

§ 2. De wet bepaalt tegen 31 december 2022 de nadere regels van die evaluatie.”.

HOOFDSTUK 3. - Wijzigingen van andere bepalingen van het Strafwetboek

Art. 84. In artikel 34ter, 3°, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 26 april 2007 en gewijzigd bij de wet van 5 februari 2016, worden de woorden “376, eerste lid, 417ter, derde lid, 2°” vervangen door de woorden “417/12, 417/2, derde lid, 2°”.

Art. 85. In artikel 34^{quater} van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 26 april 2007 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 4 mei 2020, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 2°, worden de woorden “417^{quater}, lid 3, 2°” vervangen door de woorden “417/3, derde lid, 2°”;

La fermeture de l'établissement implique l'interdiction d'y exercer toute activité liée à celle qui a conduit à la commission de l'infraction. La fermeture prend cours le jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. À défaut de fermeture volontaire, celle-ci s'effectue à l'initiative du ministère public aux frais du condamné.”.

Art. 81. Dans le même chapitre IIIbis/1, il est inséré un article 433^{quater}/6, rédigé comme suit:

“Art. 433^{quater}/6. Les interdictions spécifiques

Dans les cas visés au présent chapitre, les coupables sont condamnés à l'interdiction des droits visés à l'article 31, alinéa 1er.

Sans préjudice d'autres dispositions légales, le juge peut, dans les cas visés au présent chapitre, interdire au condamné, pour un terme de un an à vingt ans, d'exploiter, soit par lui-même, soit par personne interposée, un débit de boissons, un bureau de placement, une entreprise de spectacles, une agence de location ou de vente de supports visuels, un hôtel, une agence de location de meublés, une agence de voyage, une entreprise de courtage matrimonial, une institution d'adoption, un établissement à qui l'on confie la garde des mineurs, une entreprise qui assure le transport d'élèves et de groupements de jeunesse, un établissement de loisirs ou de vacances, ou tout établissement proposant des soins corporels ou psychologiques, ou d'y être employés à quelque titre que ce soit.

Les interdictions visées au présent article prennent cours le jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. Le délai est toutefois prolongé de la durée pendant laquelle la peine d'emprisonnement ou la réclusion se trouve exécutée, à l'exception de la période de libération anticipée.”.

Art. 82. Dans le même chapitre IIIbis/1, il est inséré un article 433^{quater}/7 rédigé comme suit:

“Art. 433^{quater}/7. Le non-respect d'une peine consistant en une interdiction

Le non-respect d'une peine consistant en une interdiction est la violation de l'une des peines suivantes:

- 1° la fermeture de l'établissement, visée à l'article 433^{quater}/5;
- 2° les interdictions spécifiques, visées à l'article 433^{quater}/6.

Cette infraction est punie d'une peine d'emprisonnement d'un an à trois ans et d'une amende de mille euros à cinq mille euros ou d'une de ces peines seulement.”.

Art. 83. Dans le même chapitre IIIbis/1, il est inséré un article 433^{quater}/8, rédigé comme suit:

“Art. 433^{quater}/8. Évaluation multidisciplinaire.

§ 1er. La Chambre des représentants est chargée d'évaluer l'application des dispositions du présent chapitre, deux ans après leur entrée en vigueur et, par la suite, tous les quatre ans.

L'évaluation est multidisciplinaire et s'appuie notamment sur l'expertise de représentants des acteurs de la justice et de la police, de représentants d'organismes publics spécialisés, de représentants d'organisations de la société civile et d'experts académiques. Les domaines d'expertise représentés par les trois dernières catégories doivent inclure au moins la lutte contre la traite des êtres humains, le soutien aux personnes prostituées, l'égalité entre les femmes et les hommes, la défense des droits économiques et sociaux des travailleurs et l'accès à la santé.

§ 2. La loi fixe, pour le 31 décembre 2022, les modalités de cette évaluation.”.

CHAPITRE 3. - Modifications d'autres dispositions du Code pénal

Art. 84. Dans l'article 34ter, 3°, du même Code, inséré par la loi du 26 avril 2007 et modifié par la loi du 5 février 2016, les mots “376, alinéa 1er, 417ter, alinéa 3, 2°,” sont remplacés par les mots “417/12, 417/2, alinéa 3, 2°”.

Art. 85. À l'article 34^{quater} du même Code, inséré par la loi du 26 avril 2007 et modifié en dernier lieu par la loi du 4 mai 2020, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le 2°, les mots “417^{quater}, alinéa 3, 2°,” sont remplacés par les mots “417/3, alinéa 3, 2°”;

2° in de bepaling onder 3°, worden de woorden “artikelen 371/1, § 3, en 371/2, 372, 373, tweede en derde lid, 375, 376, tweede en derde lid, 377, eerste, tweede, vierde en zesde lid” vervangen door de woorden “artikelen 417/7, 417/10, 417/11, 417/13 tot 417/22”.

Art. 86. In artikel 37ter, § 1, derde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij artikel 7 van de wet van 2 juli 2014, zelf vervangen bij de wet van 5 februari 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 1°, worden de woorden “in de artikelen 375 tot 377” vervangen door de woorden “in de artikelen 417/12 tot 417/22”;

2° in de bepaling onder 2°, worden de woorden “in de artikelen 379 tot 387” vervangen door de woorden “in de artikelen 417/25 tot 417/41, 417/44 tot 417/47, 417/52 en 417/54”.

Art. 87. In artikel 37quinquies, § 1, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 april 2002 en vervangen bij de wet van 5 februari 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 2°, worden de woorden “in de artikelen 375 tot 377” vervangen door de woorden “in de artikelen 417/12 tot 417/22”;

2° in de bepaling onder 3°, worden de woorden “in de artikelen 379 tot 387” vervangen door de woorden “in de artikelen 417/25 tot 417/41, 417/44 tot 417/47, 417/52 en 417/54”.

Art. 88. In artikel 37octies, § 1, vierde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij artikel 8 van de wet van 10 april 2014, zelf gewijzigd bij de wet van 5 februari 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 2°, worden de woorden “in de artikelen 375 tot 377” vervangen door de woorden “in de artikelen 417/12 tot 417/22”;

2° in de bepaling onder 3°, worden de woorden “in de artikelen 379 tot 387” vervangen door de woorden “in de artikelen 417/25 tot 417/41, 417/44 tot 417/47, 417/52 en 417/54”.

Art. 89. In artikel 43quater, § 1, 1°, e), van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 mei 2019, worden de woorden “in de artikelen 379 of 380 en 383bis” vervangen door de woorden “in de artikelen 417/25 tot 417/36, 417/38, 433quater/1 en 433quater/4”.

Art. 90. In artikel 46 van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 10 december 2012, worden de woorden “in de artikelen 375,” vervangen door de woorden “in de artikelen 417/11, 417/16 en 417/17”.

Art. 91. In artikel 137, § 2, 1°, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet 19 december 2003, worden de woorden “417ter en 417quater” vervangen door de woorden “417/2 en 417/3”.

Art. 92. In artikel 347bis, § 4, 2°, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 2 juli 1975 en vervangen bij de wet van 28 november 2000, in artikel 473, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 2 juli 1975 en gewijzigd bij de wet van 14 juli 2006, in artikel 477sexies, § 2, 2°, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 april 1986, worden de woorden “in artikel 417ter” telkens vervangen door de woorden “in artikel 417/2”.

Art. 93. Het opschrift van titel VII van boek II van hetzelfde Wetboek wordt vervangen als volgt:

“Misdaden en wanbedrijven tegen de orde van de familie”.

Art. 94. Artikel 417bis van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 14 juni 2002, wordt vernummerd tot artikel 417/1.

Art. 95. Artikel 417ter van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 14 juni 2002 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 februari 2016, wordt vernummerd tot artikel 417/2.

Art. 96. Artikel 417quater van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 14 juni 2002 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 februari 2016, wordt vernummerd tot artikel 417/3.

Art. 97. Artikel 417quinquies van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 14 juni 2002 en gewijzigd bij de wet van 26 november 2011, wordt vernummerd tot artikel 417/4.

Art. 98. In artikel 433novies van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 31 mei 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de tweede paragraaf worden de woorden “in de artikelen 382, § 2, en 382bis” vervangen door de woorden “in de artikelen 417/59, § 2, en 433quater/6”;

2° in de derde paragraaf worden de woorden “Artikel 382quater” vervangen door de woorden “Artikel 417/62”;

2° dans le 3°, les mots “articles 371/1, § 3, et 371/2, 372, 373, alinéas 2 et 3, 375, 376, alinéas 2 et 3, 377, alinéas 1er, 2, 4 et 6” sont remplacés par les mots “articles 417/7, 417/10, 417/11, 417/13 à 417/22”.

Art. 86. À l'article 37ter, § 1er, alinéa 3, du même Code, inséré par l'article 7 de la loi du 2 juillet 2014, remplacé lui-même par la loi du 5 février 2016, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le 1°, les mots “aux articles 375 à 377” sont remplacés par les mots “aux articles 417/12 à 417/22”;

2° dans le 2°, les mots “aux articles 379 à 387” sont remplacés par les mots “aux articles 417/25 à 417/41, 417/44 à 417/47, 417/52 et 417/54”.

Art. 87. À l'article 37quinquies, § 1er, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 17 avril 2002 et remplacé par la loi du 5 février 2016, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le 2°, les mots “aux articles 375 à 377” sont remplacés par les mots “aux articles 417/12 à 417/22”;

2° dans le 3°, les mots “aux articles 379 à 387” sont remplacés par les mots “aux articles 417/25 à 417/41, 417/44 à 417/47, 417/52 et 417/54”.

Art. 88. À l'article 37octies, § 1er, alinéa 4, du même Code, inséré par l'article 8 de la loi du 10 avril 2014, modifié lui-même par la loi du 5 février 2016, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le 2°, les mots “aux articles 375 à 377” sont remplacés par les mots “aux articles 417/12 à 417/22”;

2° dans le 3°, les mots “aux articles 379 à 387” sont remplacés par les mots “aux articles 417/25 à 417/41, 417/44 à 417/47, 417/52 et 417/54”.

Art. 89. Dans l'article 43quater, § 1er, 1°, e), du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 5 mai 2019, remplacer les mots “aux articles 379 ou 380 et 383bis” par les mots “aux articles 417/25 à 417/36, 417/38, 433quater/1 et 433quater/4”.

Art. 90. Dans l'article 46 du même Code, rétabli par la loi du 10 décembre 2012, remplacer les mots “aux articles 375,” par les mots “aux articles 417/11, 417/16 et 417/17”.

Art. 91. Dans l'article 137, § 2, 1°, du même Code, inséré par la loi du 19 décembre 2003, les mots “417ter et 417quater” sont remplacés par les mots “417/2 et 417/3”.

Art. 92. Dans l'article 347bis, § 4, 2°, du même Code, inséré par la loi du 2 juillet 1975 et remplacé par la loi du 28 novembre 2000, dans l'article 473, alinéa 2, du même Code, remplacé par la loi du 2 juillet 1975 et modifié par la loi du 14 juillet 2006, et dans l'article 477sexies, § 2, 2°, du même Code, inséré par la loi du 17 avril 1986, les mots “à l'article 417ter” sont chaque fois remplacés par les mots “à l'article 417/2”.

Art. 93. L'intitulé du titre VII du livre II du même Code est remplacé par ce qui suit:

“Crimes et délits contre l'ordre des familles”.

Art. 94. L'article 417bis du même Code, inséré par la loi du 14 juin 2002, est renuméroté en article 417/1.

Art. 95. L'article 417ter du même Code, inséré par la loi du 14 juin 2002 et modifié en dernier lieu par la loi du 5 février 2016, est renuméroté en article 417/2.

Art. 96. L'article 417quater du même Code, inséré par la loi du 14 juin 2002 et modifié en dernier lieu par la loi du 5 février 2016, est renuméroté en article 417/3.

Art. 97. L'article 417quinquies du même Code, inséré par la loi du 14 juin 2002 et modifié par la loi du 26 novembre 2011, est renuméroté en article 417/4.

Art. 98. À l'article 433novies du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 31 mai 2016, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 2, les mots “aux articles 382, § 2, et 382bis” sont remplacés par les mots “aux articles 417/59, § 2 et 433quater/6”;

2° dans le paragraphe 3, les mots “L'article 382quater” sont remplacés par les mots “L'article 417/62”;

3° in de vierde paragraaf worden de woorden “in artikel 382, § 3, tweede tot vijfde lid.” vervangen door de woorden “in de artikelen 417/57 en 433quater/5.”;

4° in de vijfde paragraaf worden de woorden “Artikel 389” vervangen door de woorden “Artikelen 417/59, § 3, 417/60, 433quater/6, § 3 en 433quater/7”.

Art. 99. In artikel 433novies/1 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 31 mei 2016, worden de woorden “artikel 378bis,” vervangen door de woorden “artikel 417/63.”

Art. 100. In artikel 433novies/11 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 mei 2019, de volgende wijzigingen aanbrengen:

1° in de derde paragraaf worden de woorden “in artikel 382, § 3, tweede tot vijfde lid.” vervangen door de woorden “in de artikelen 417/57 en 433quater/5.”;

2° in de vierde paragraaf worden de woorden “Artikel 389” vervangen door de woorden “Artikelen 417/59, § 3, 417/60, 433quater/6, § 3 en 433quater/7”.

Art. 101. In artikel 458bis van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 november 2000 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 18 juni 2018, worden de woorden “in de artikelen 371/1 tot 377, 377quater, 379, 380, 383bis, §§ 1 en 2,” vervangen door de woorden “in de artikelen 417/7 tot 417/22, 417/24 tot 417/38, 417/44 tot 417/47, 417/56, 433quater/1 en 433quater/4”.

Titel 3. — Wijzigingen van de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

Art. 102. In artikel 10ter, eerste lid, van de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, ingevoegd bij de wet van 13 april 1995 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 22 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in de bepaling onder 1° worden de woorden “de artikelen 379, 380, 381, 383bis, §§ 1 en 3,” vervangen door de woorden “de artikelen 417/25 tot 417/38, 417/44, 417/45, 433quater/1 en 433quater/4”;

b) in de bepaling onder 2° worden de woorden “de artikelen 371/1 tot 377, 377quater” vervangen door de woorden “de artikelen 417/7 tot 417/19, 417/21, 417/22, 417/24 en 417/56.”

Art. 103. In artikel 21, eerste lid, van dezelfde titel, vervangen bij de wet van 5 december 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 1°, tweede streepje, worden de woorden “417ter, derde lid,” vervangen door de woorden “417/2, derde lid.”;

2° in de bepaling onder 2°, worden de woorden “in artikel 376, eerste lid, van het Strafwetboek,” vervangen door de woorden “in artikel 417/12 van het Strafwetboek.”

Art. 104. In artikel 21bis, 2°, van dezelfde titel, ingevoegd bij de wet van 13 april 1995 en vervangen bij de wet van 14 november 2019, worden de woorden “de artikelen 371/1 tot 377, 377quater, 379, 380, 383bis, § 1,” vervangen door de woorden “de artikelen 417/7 tot 417/22, 417/24 tot 417/38, 417/44 en 417/56.”

Titel 4. — Wijzigingen van het Wetboek van strafvordering

Art. 105. In artikel 39bis, § 6, zesde lid, van het Wetboek van strafvordering, ingevoegd bij de wet van 28 november 2000, vervangen bij de wet van 25 december 2016 en gewijzigd bij de wet van 4 mei 2020, worden de woorden “371/1, § 1, 2°, 371/2 of 383bis, § 1,” vervangen door de woorden “417/9, 417/10 of 417/44.”

Art. 106. In artikel 90ter, § 2, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 30 juni 1994 en vervangen bij de wet van 25 december 2016, worden de bepalingen onder 15° tot 17° vervangen als volgt:

“15° de artikelen 417/7, 417/11 tot 417/22 van hetzelfde Wetboek;

16° artikel 417/24 van hetzelfde Wetboek;

17° de artikelen 417/25 tot 417/38, 417/44 tot 417/45, 433quater/1, 433quater/4 van hetzelfde Wetboek.”

Art. 107. In artikel 91bis, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, opgeheven bij de wet van 20 juli 1990 en hersteld bij de wet van 13 april 1995 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 mei 2019, worden de woorden “371/1 tot 377, 377quater, 379, 380, 380bis, 380ter, 383, 383bis, 385, 386, 387,” vervangen door de woorden “417/7 tot 417/22, 417/24 tot 417/47, 417/52 tot 417/54, 417/56, 433quater/1, 433quater/4.”

Art. 108. In artikel 92, § 1, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, opgeheven bij de wet van 20 juli 1990, hersteld bij de wet van 28 november 2000, vervangen bij de wet van 30 november 2011 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 mei 2019, worden de woorden “de

3° dans le paragraphe 4, les mots “à l’article 382, § 3, alinéas 2 à 5.” sont remplacés par les mots “aux articles 417/57 et 433quater/5.”;

4° dans le paragraphe 5, les mots “L’article 389” sont remplacés par les mots “Les articles 417/59, § 3, 417/60, 433quater/6, § 3, 433quater/7”.

Art. 99. Dans l’article 433novies/1 du même Code, inséré par la loi du 31 mai 2016, les mots “l’article 378bis,” sont remplacés par les mots “l’article 417/63.”

Art. 100. À l’article 433novies/11 du même Code, inséré par la loi du 22 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 3, les mots “l’article 382, § 3, alinéas 2 à 5.” sont remplacés par les mots “aux articles 417/57 et 433quater/5.”;

2° dans le paragraphe 4, les mots “L’article 389” sont remplacés par les mots “Les articles 417/59, § 3, 417/60, 433quater/6, § 3, 433quater/7”.

Art. 101. Dans l’article 458bis du même Code, inséré par la loi du 28 novembre 2000 et modifié en dernier lieu par la loi du 18 juin 2018, les mots “aux articles 371/1 à 377, 377quater, 379, 380, 383bis, §§ 1er et 2,” sont remplacés par les mots “aux articles 417/7 à 417/22, 417/24 à 417/38, 417/44 à 417/47, 417/56, 433quater/1 et 433quater/4”.

Titre 3. — Modifications du titre préliminaire du Code de procédure pénale

Art. 102. Dans l’article 10ter, alinéa 1er, du titre préliminaire du Code de procédure pénale, inséré par la loi du 13 avril 1995 et modifié en dernier lieu par la loi du 22 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

a) au 1°, les mots “aux articles 379, 380, 381, 383bis, §§ 1er et 3,” sont remplacés par les mots “aux articles 417/25 à 417/38, 417/44, 417/45, 433quater/1 et 433quater/4”;

b) au 2°, les mots “aux articles 371/1 à 377, 377quater” sont remplacés par les mots “aux articles 417/7 à 417/19, 417/21, 417/22, 417/24 et 417/56.”

Art. 103. À l’article 21, alinéa 1er, du même titre, remplacé par la loi du 5 décembre 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° au 1°, deuxième tiret, les mots “417ter, alinéa 3,” sont remplacés par les mots “417/2, alinéa 3.”;

2° au 2°, les mots “à l’article 376, alinéa 1er, du Code pénal,” sont remplacés par les mots “à l’article 417/12 du Code pénal.”

Art. 104. Dans l’article 21bis, 2° du même titre, inséré par la loi du 13 avril 1995 et remplacé par la loi du 14 novembre 2019, les mots “aux articles 371/1 à 377, 377quater, 379, 380, 383bis, § 1er,” sont remplacés par les mots “aux articles 417/7 à 417/22, 417/24 à 417/38, 417/44, et 417/56.”

Titre 4. — Modifications du Code d’instruction criminelle

Art. 105. Dans l’article 39bis, § 6, alinéa 6, du Code d’instruction criminelle, inséré par la loi du 28 novembre 2000, remplacé par la loi du 25 décembre 2016 et modifié par la loi du 4 mai 2020, les mots “371/1, § 1er, 2°, 371/2 ou 383bis, § 1er,” sont remplacés par les mots “417/9, 417/10 ou 417/44.”

Art. 106. Dans l’article 90ter, § 2, du même Code, inséré par la loi du 30 juin 1994 et remplacé par la loi du 25 décembre 2016, les 15° à 17° sont remplacés par ce qui suit:

“15° aux articles 417/7, 417/11 à 417/22 du même Code;

16° à l’article 417/24 du même Code;

17° aux articles 417/25 à 417/38, 417/44 à 417/45, 433quater/1, 433quater/4 du même Code.”

Art. 107. Dans l’article 91bis, alinéa 1er, du même Code, abrogé par la loi du 20 juillet 1990 et rétabli par la loi du 13 avril 1995 et modifié en dernier lieu par la loi du 5 mai 2019, les mots “371/1 à 377, 377quater, 379, 380, 380bis, 380ter, 383, 383bis, 385, 386, 387,” sont remplacés par les mots “417/7 à 417/22, 417/24 à 417/47, 417/52 à 417/54, 417/56, 433quater/1, 433quater/4.”

Art. 108. Dans l’article 92, § 1er, alinéa 1er, du même Code, abrogé par la loi du 20 juillet 1990, rétabli par la loi du 28 novembre 2000, remplacé par la loi du 30 novembre 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 5 mai 2019, les mots “aux articles 371/1 à 377, 377quater, 379,

artikelen 371/1 tot 377, 377^{quater}, 379, 380, §§ 4 en 5," vervangen door de woorden "de artikelen 417/7 tot 417/19, 417/21, 417/22, 417/24 tot 417/36, 417/38, 417/56".

Art. 109. In artikel 190, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 31 mei 2016, worden de woorden "de artikelen 371/1 tot 378, 379, 380, 383bis, §§ 1 en 2," vervangen door de woorden "de artikelen 417/7 tot 417/36, 417/38, 417/44, 417/46, 417/47, 417/56, 433^{quater}/1, 433^{quater}/4".

Art. 110. In artikel 195, vierde lid, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 december 2017, worden de woorden "in artikel 376, eerste lid, in artikel 394, indien gepleegd ten aanzien van één of meer politieambtenaren wegens hun hoedanigheid, in artikel 417ter" vervangen door de woorden "in artikel 417/12, in artikel 394, indien gepleegd ten aanzien van één of meer politieambtenaren wegens hun hoedanigheid, in artikel 417/2".

Art. 111. In artikel 216, § 1, derde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 februari 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in de bepaling onder 2°, worden de woorden "in de artikelen 375 tot 377" vervangen door de woorden "in de artikelen 417/11 tot 417/22";

b) in de bepaling onder 3°, worden de woorden "in de artikelen 379 tot 387" vervangen door de woorden "in de artikelen 417/25 tot 417/41, 417/44 tot 417/47, 417/52 en 417/54".

Art. 112. In artikel 344, vierde lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 21 december 2009 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 december 2017, worden de woorden "in artikel 376, eerste lid," vervangen door de woorden "in artikel 417/12," en worden de woorden "in artikel 417ter, derde lid, 2°," vervangen door de woorden "in artikel 417/2, derde lid, 2°".

Art. 113. In artikel 629, § 3, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 25 december 2016, worden de woorden "in de artikelen 371/1 tot 378 van het Strafwetboek of voor feiten bedoeld in de artikelen 379 tot 386ter van hetzelfde Wetboek" vervangen door de woorden "in de artikelen 417/7 tot 417/24, 417/55 en 417/58 van het Strafwetboek of voor feiten bedoeld in de artikelen 417/25 tot 417/48, 417/52 tot 417/54, 417/59, 417/62 en 417/63 van hetzelfde Wetboek".

Titel 5. — Wijziging van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

Art. 114. In artikel 8, § 1, eerste lid, van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 februari 2016, worden de woorden "Indien de veroordeelde nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan drie jaar of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek, kunnen de vonnisgerechten" vervangen door de woorden "De vonnisgerechten kunnen".

Titel 6. — Wijziging van de wet van 13 april 1995 houdende bepalingen tot bestrijding van de mensenhandel en van de mensensmokkel

Art. 115. In artikel 11 van de wet van 13 april 1995 houdende bepalingen tot bestrijding van de mensenhandel en van de mensensmokkel, gewijzigd bij de wetten van 10 augustus 2005, 31 mei 2016 en 21 december 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) paragraaf 1 wordt aangevuld met de bepalingen onder 3° tot 5°, luidende:

3° als slachtoffer van mensenhandel: elke Belgische of buitenlandse persoon tegen wie het misdrijf dat bedoeld wordt in artikel 433^{quinquies} van het Strafwetboek, zou zijn gepleegd;

4° als slachtoffer van mensensmokkel: elke persoon tegen wie het misdrijf dat bedoeld wordt in artikel 77bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zou zijn gepleegd;

5° als slachtoffer van een verzwarende vorm van mensensmokkel: elke persoon tegen wie het misdrijf bedoeld in artikel 77bis van dezelfde wet zou zijn gepleegd met een omstandigheid beoogd in de artikelen 77ter tot 77^{quinquies} van dezelfde wet."/;

380, §§ 4 et 5," sont remplacés par les mots "aux articles 417/7 à 417/19, 417/21, 417/22, 417/24 à 417/36, 417/38, 417/56".

Art. 109. Dans l'article 190, alinéa 1er, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 31 mai 2016, les mots "les articles 371/1 à 378, 379, 380, 383bis, § 1er et § 2," sont remplacés par les mots "les articles 417/7 à 417/36, 417/38, 417/44, 417/46, 417/47, 417/56, 433^{quater}/1, 433^{quater}/4".

Art. 110. Dans l'article 195, alinéa 4, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 21 décembre 2017, les mots "dans l'article 376, alinéa 1er, dans l'article 394, s'ils ont été commis à l'égard d'un ou plusieurs fonctionnaires de police en raison de leur qualité, dans l'article 417ter" sont remplacés par les mots "dans l'article 417/12, dans l'article 394, s'ils ont été commis à l'égard d'un ou plusieurs fonctionnaires de police en raison de leur qualité, dans l'article 417/2".

Art. 111. Dans l'article 216, § 1er, alinéa 3, du même Code, inséré par la loi du 5 février 2016, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans le 2°, les mots "aux articles 375 à 377" sont remplacés par les mots "aux articles 417/11 à 417/22";

b) dans le 3°, les mots "aux articles 379 à 387" sont remplacés par les mots "aux articles 417/25 à 417/41, 417/44 à 417/47, 417/52 et 417/54".

Art. 112. Dans l'article 344, alinéa 4, du même Code, remplacé par la loi du 21 décembre 2009 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 décembre 2017, les mots "dans l'article 376, alinéa 1er," sont remplacés par les mots "dans l'article 417/12," et les mots "dans l'article 417ter, alinéa 3, 2°," sont remplacés par les mots "dans l'article 417/2, alinéa 3, 2°".

Art. 113. Dans l'article 629, § 3, alinéa 2, du même Code, remplacé par la loi du 25 décembre 2016, les mots "aux articles 371/1 à 378 du Code pénal, ou pour des faits visés aux articles 379 à 386ter du même Code" sont remplacés par les mots "aux articles 417/7 à 417/24, 417/55 et 417/58 du Code pénal, ou pour des faits visés aux articles 417/25 à 417/48, 417/52 à 417/54, 417/59, 417/62 et 417/63 du même Code".

Titre 5. — Modification de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

Art. 114. Dans l'article 8, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation, modifié en dernier lieu par la loi du 5 février 2016, les mots "Lorsque le condamné n'a pas encouru antérieurement de condamnation à une peine criminelle ou à un emprisonnement principal de plus de trois ans ou à une peine équivalente prise en compte conformément à l'article 99bis du Code pénal, les juridictions de jugement peuvent," sont remplacés par les mots "Les juridictions de jugement peuvent,".

TITRE 6. — Modification de la loi du 13 avril 1995 contenant des dispositions en vue de la répression de la traite et du trafic des êtres humains

Art. 115. Dans l'article 11 de la loi du 13 avril 1995 contenant des dispositions en vue de la répression de la traite et du trafic des êtres humains, modifié par les lois du 10 août 2005, du 31 mai 2016 et du 21 décembre 2018, les modifications suivantes sont apportées:

a) le paragraphe 1er est complété par les 3° à 5° rédigés comme suit:

3° par victime de traite des êtres humains: toute personne, belge ou étrangère, à l'encontre de laquelle aurait été commise l'infraction visée à l'article 433^{quinquies} du Code pénal;

4° par victime de trafic des êtres humains: toute personne à l'encontre de laquelle aurait été commise l'infraction visée à l'article 77bis de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;

5° par victime de forme aggravée de trafic des êtres humains: toute personne à l'encontre de laquelle aurait été commise l'infraction visée à l'article 77bis de la même loi en présence d'une circonstance visée aux articles 77ter à 77^{quinquies} de la même loi."/;

b) er wordt een paragraaf § 1er/1 ingevoegd, luidende:

“§ 1/1. Wanneer de politie- of inspectiediensten over aanwijzingen beschikken waaruit blijkt dat een persoon het slachtoffer is van mensenhandel of verzwarende vormen van mensensmokkel, brengen zij deze persoon in contact met een centrum dat gespecialiseerd is in de opvang en begeleiding van slachtoffers van deze misdrijven, onverminderd de toepassing van artikel 61/2, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.”;

c) paragraaf 2 wordt aangevuld met vijf leden, luidende:

“Daartoe bepaalt hij onder andere de voorwaarden voor de erkenning en de vergunning van centra die gespecialiseerd zijn in de opvang en begeleiding van slachtoffers van mensenhandel en van verzwarende vormen van mensensmokkel om in rechte op te treden.

Onder “erkenning” wordt verstaan de bekwaamheid om de procedures uit te voeren bedoeld in hoofdstuk IV van Titel II van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en om de diensten door te verwijzen die belast zijn met het opsporen van slachtoffers van mensenhandel en van verzwarende vormen van mensensmokkel, met het oog op de deelname van deze slachtoffers aan de gerechtelijke procedure.

Onder “vergunning” wordt verstaan de uitvoering van paragraaf 5.

De erkende en vergunde centra kunnen in aanmerking komen voor een subsidie in het kader van de uitoefening van de taken die verband houden met hun erkenning en vergunning.

De Koning bepaalt de modaliteiten voor de toekenning en de intrekking van de subsidies die in het kader van de uitvoering van deze taken worden toegekend.”;

d) in paragraaf 5 wordt het woord “erkende” vervangen door het woord “vergunde”.

Titel 7. — Slotbepaling

Art. 116. Verwijzingen naar de artikelen 371/1, 371/2, 371/3, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 377bis, 377ter, 377quater, 378, 378bis, 379, 380, 380bis, 380ter, 381, 382, 382bis, 382ter, 382quater, 382quinquies, 383, 383bis, 383bis/1, 384, 385, 386, 387, 388, 389 van het Strafwetboek, ondervindingen of samenvoegingen daarvan, die zijn opgenomen in bestaande wetboeken, wetten of uitvoeringsbesluiten, worden geacht te verwijzen naar de overeenkomstige bepalingen in hoofdstuk I/1 of in hoofdstuk IIIbis/1 van titel VIII van boek 2 van het Strafwetboek, ondervindingen of samenvoegingen daarvan, overeenkomstig de concordantietabel in bijlage bij deze wet.

Titel 8. — Opheffings- en inwerkingtredingsbepaling

HOOFDSTUK 1. — Opheffingsbepaling

Art. 117. In het Strafwetboek worden opgeheven:

1° artikel 371/1, ingevoegd bij de wet van 1 februari 2016 en vervangen bij de wet van 4 mei 2020;

2° de artikelen 371/2 en 371/3, ingevoegd bij de wet van 4 mei 2020;

3° artikel 372, vervangen bij de wet van 15 mei 1912 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 31 mei 2016;

4° artikel 373, vervangen bij de wet van 15 mei 1912 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 1 februari 2016;

5° artikel 374;

6° artikel 375, vervangen bij de wet van 15 mei 1912 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 1 februari 2016;

7° artikel 376, vervangen bij de wet van 4 juli 1989 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 november 2011;

8° artikel 377, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 4 mei 2020;

9° artikel 377bis, ingevoegd bij de wet van 25 februari 2003 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 30 december 2009;

10° de artikelen 377ter en 377quater, ingevoegd bij de wet van 10 april 2014;

11° artikel 378, vervangen bij de wet van 28 november 2000 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 november 2011;

b) il est inséré un paragraphe § 1er/1, rédigé comme suit:

“§ 1er/1. Lorsque les services de police ou d’inspection disposent d’indices selon lesquels une personne est victime de traite des êtres humains ou de trafic aggravé des êtres humains, ils mettent cette personne en contact avec un centre spécialisé dans l’accueil et l’accompagnement des victimes de ces infractions, sans préjudice de l’application de l’article 61/2, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l’accès au territoire, le séjour, l’établissement et l’éloignement des étrangers.”;

c) le paragraphe 2 est complété par cinq alinéas rédigés comme suit:

“À cet effet, il fixe les conditions pour la reconnaissance et pour l’agrément pour ester en justice de centres spécialisés dans l’accueil et l’accompagnement des victimes de traite des êtres humains et de formes aggravées de trafic des êtres humains.

Par “reconnaissance”, il y a lieu d’entendre la capacité à mettre en œuvre les procédures visées au chapitre IV du Titre II de la loi du 15 décembre 1980 sur l’accès au territoire, le séjour, l’établissement et l’éloignement des étrangers, et à constituer un point d’orientation pour les services en charge de la détection des victimes de traite des êtres humains et de formes aggravées de trafic des êtres humains, avec pour objectif la participation de ces victimes à la procédure judiciaire.

Par “agrément”, il y a lieu d’entendre l’exécution du paragraphe 5.

Les centres reconnus et agréés peuvent faire l’objet d’une subsidiation dans le cadre de l’exercice des missions liées à leur reconnaissance et leur agrément.

Le Roi fixe les modalités d’octroi et de retrait des subsides alloués dans le cadre de l’exécution de ces missions.”;

d) dans le paragraphe 5, dans le texte néerlandais, le mot “erkende” est remplacé par le mot “vergunde”.

Titre 7. — Disposition finale

Art. 116. Les références aux articles 371/1, 371/2, 371/3, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 377bis, 377ter, 377quater, 378, 378bis, 379, 380, 380bis, 380ter, 381, 382, 382bis, 382ter, 382quater, 382quinquies, 383, 383bis, 383bis/1, 384, 385, 386, 387, 388, 389 du Code pénal, à leurs subdivisions ou à leurs groupements, qui sont contenues dans les codes, les lois ou les arrêtés d’exécution existants, s’entendent comme des références aux dispositions équivalentes du chapitre I/1 ou du chapitre IIIbis/1 du titre VIII du livre 2 du Code pénal, à leurs subdivisions ou à leurs groupements, conformément au tableau de concordance figurant en annexe de la présente loi.

Titre 8. — Disposition abrogatoire et d’entrée en vigueur

CHAPITRE 1er. — Disposition abrogatoire

Art. 117. Dans le Code pénal, sont abrogés:

1° l’article 371/1, inséré par la loi du 1er février 2016 et remplacé par la loi du 4 mai 2020;

2° les articles 371/2 et 371/3, insérés par la loi du 4 mai 2020;

3° l’article 372, remplacé par la loi du 15 mai 1912 et modifié en dernier lieu par la loi du 31 mai 2016;

4° l’article 373, remplacé par la loi du 15 mai 1912 et modifié en dernier lieu par la loi du 1er février 2016;

5° l’article 374;

6° l’article 375, remplacé par la loi du 15 mai 1912 et modifié en dernier lieu par la loi du 1er février 2016;

7° l’article 376, remplacé par la loi du 4 juillet 1989 et modifié en dernier lieu par la loi du 26 novembre 2011;

8° l’article 377, modifié en dernier lieu par la loi du 4 mai 2020;

9° l’article 377bis, inséré par la loi du 25 février 2003 et modifié en dernier lieu par la loi du 30 décembre 2009;

10° les articles 377ter et 377quater, insérés par la loi du 10 avril 2014;

11° l’article 378, remplacé par la loi du 28 novembre 2000 et modifié en dernier lieu par la loi du 26 novembre 2011;

12° artikel 378*bis*, ingevoegd bij de wet van 4 juli 1989 en vervangen bij de wet van 28 november 2000;

13° artikel 379, vervangen bij de wet van 13 april 1995 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 28 november 2000;

14° artikel 380, vervangen bij de wet van 13 april 1995 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 31 mei 2016;

15° artikel 380*bis*, ingevoegd bij de wet van 21 augustus 1948 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 28 november 2000;

16° artikel 380*ter*, ingevoegd bij de wet van 27 maart 1995 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 28 november 2000;

17° artikel 381, ingevoegd bij de wet van 13 april 1995 en vervangen bij de wet van 28 november 2000;

18° artikel 382, vervangen bij de wet van 28 november 2000 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 11 juli 2018;

19° artikel 382*bis*, ingevoegd bij de wet van 13 april 1995, vervangen bij de wet van 28 november 2000 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 1 februari 2016;

20° artikel 382*ter*, ingevoegd bij de wet van 13 april 1995 en vervangen bij de wet van 27 november 2013;

21° artikel 382*quater*, ingevoegd bij de wet van 14 december 2012 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 1 februari 2016;

22° artikel 382*quinquies*, ingevoegd bij de wet van 31 mei 2016;

23° artikel 383, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 15 oktober 2018;

24° artikel 383*bis*, ingevoegd bij de wet van 13 april 1995 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 31 mei 2016;

25° artikel 383*bis*/1, ingevoegd bij de wet van 31 mei 2016;

26° artikel 384, vervangen bij de wet van 14 juni 1926 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 28 november 2000;

27° artikel 385, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 28 november 2000;

28° artikel 386, vervangen bij de wet van 28 juli 1962 en gewijzigd bij de wet van 26 juni 2000;

29° artikel 387, vervangen bij de wet van 28 juli 1962 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 28 november 2000;

30° artikel 388, ingevoegd bij de wet van 28 juli 1962, vervangen bij de wet van 28 november 2000 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 14 april 2009;

31° artikel 389, opgeheven bij de wet van 28 oktober 1974 en hersteld bij de wet van 28 november 2000.

HOOFDSTUK 2. — *Inwerkingtredingsbepaling*

Art. 118. Deze wet treedt in werking op de eerste dag van de derde maand na die waarin ze is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*.

Kondigen deze wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel zal worden bekleed en door het *Belgisch Staatsblad* zal worden bekendgemaakt.

Gegeven te Brussel, 21 maart 2022.

FILIP

Van Koningswege :

De Minister van Justitie,

V. VAN QUICKENBORNE

Met 's Lands zegel gezegeld:

De Minister van Justitie,

V. VAN QUICKENBORNE

Nota

(1) *Kamer van volksvertegenwoordigers*
(www.dekamer.be)

Stukken: 55-2141

Integraal verslag: 17 maart 2022.

12° l'article 378*bis*, inséré par la loi du 4 juillet 1989 et remplacé par la loi du 28 novembre 2000;

13° l'article 379, remplacé par la loi du 13 avril 1995 et modifié en dernier lieu par la loi du 28 novembre 2000;

14° l'article 380, remplacé par la loi du 13 avril 1995 et modifié en dernier lieu par la loi du 31 mai 2016;

15° l'article 380*bis*, inséré par la loi du 21 août 1948 et modifié en dernier lieu par la loi du 28 novembre 2000;

16° l'article 380*ter*, inséré par la loi du 27 mars 1995 et modifié en dernier lieu par la loi du 28 novembre 2000;

17° l'article 381, inséré par la loi du 13 avril 1995 et remplacé par la loi du 28 novembre 2000;

18° l'article 382, remplacé par la loi du 28 novembre 2000 et modifié en dernier lieu par la loi du 11 juillet 2018;

19° l'article 382*bis*, inséré par la loi du 13 avril 1995, remplacé par la loi du 28 novembre 2000 et modifié en dernier lieu par la loi du 1er février 2016;

20° l'article 382*ter*, inséré par la loi du 13 avril 1995 et remplacé par la loi du 27 novembre 2013;

21° l'article 382*quater*, inséré par la loi du 14 décembre 2012 et modifié en dernier lieu par la loi du 1er février 2016;

22° l'article 382*quinquies*, inséré par la loi du 31 mai 2016;

23° l'article 383, modifié en dernier lieu par la loi du 15 octobre 2018;

24° l'article 383*bis*, inséré par la loi du 13 avril 1995 et modifié en dernier lieu par la loi du 31 mai 2016;

25° l'article 383*bis*/1, inséré par la loi du 31 mai 2016;

26° l'article 384, remplacé par la loi du 14 juin 1926 et modifié en dernier lieu par la loi du 28 novembre 2000;

27° l'article 385, modifié en dernier lieu par la loi du 28 novembre 2000;

28° l'article 386, remplacé par la loi du 28 juillet 1962 et modifié par la loi du 26 juin 2000;

29° l'article 387, remplacé par la loi du 28 juillet 1962 et modifié en dernier lieu par la loi du 28 novembre 2000;

30° l'article 388, inséré par la loi du 28 juillet 1962, remplacé par la loi du 28 novembre 2000 et modifié en dernier lieu par la loi du 14 avril 2009;

31° l'article 389, abrogé par la loi du 28 octobre 1974 et rétabli par la loi du 28 novembre 2000.

CHAPITRE 2. — *Disposition d'entrée en vigueur*

Art. 118. La présente loi entre en vigueur le premier jour du troisième mois qui suit celui de sa publication au *Moniteur belge*.

Promulguons la présente loi, ordonnons qu'elle soit revêtue du sceau de l'État et publiée par le *Moniteur belge*.

Donné à Bruxelles, le 21 mars 2022.

PHILIPPE

Par le Roi :

Le Ministre de la Justice,

V. VAN QUICKENBORNE

Scellé du sceau de l'Etat :

Le Ministre de la Justice,

V. VAN QUICKENBORNE

Nota

(1) *Chambre des Représentants*
(www.lachambre.be)

Document : 55-2141

Compte rendu intégral : 17 mars 2022.